

செந்தமிழ்ச் செல்வி

திங்கள் வெளியீடு

சிலம்பு }
உள }

திருவள்ளூர் ஆண்டு ககஅங், ஐப்பசி
நவம்பர், 1952

{ பரல்
ந }

ஒப்பில் ஒருவர்

டாக்டர். இரா. க. சண்முகம் செட்டியார்

நகர்

உண்டியும் உடையும் பண்பாட்டின் உடல் உயிராகும். உழைத்தற்கும் உண்டிபெறுதற்கும் உடை இன்றியமையாத தொன்று. அவ்வுடையினை முடையின்றித் தடையின்றி நல்கும் நற்றொழில் நடைபெறு மேனாட்டு 'மாஞ்செஃச்சட்டரோ?' என்று கண்டார் மருளும் வண்ணம் மிளிர் கைத்தொழில் நகரம், கோவையாகும். இங்கு முப்பதுக்கு மேற்பட்ட பஞ்சாலை நூற்பாலை நெசவாலைகள் காணப்படுகின்றன. இம்முப்பதுக்கு மேற்பட்ட ஆலைகளும் நம் சண்முகனார் நன்முயற்சியாலும் முன் மாதிரியாலும் பெருகின. இவைகளெல்லாம் இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்குள் தோன்றின. இந்நகர் பொன்னகர் போன்று பொலிவுறுகின்றது.

இங்கே கல்வி, மருத்துவம், வாணிகம், கைத்தொழில், ஆட்சி, புலமை, நாவன்மை, பாவன்மை, மொழி, நாடு, நன்னெறி, நலத்துறை, கடவுட்பற்று, வழிபாடு, வணக்கம், வாய்மை, தூய்மை, ஈகை, இன்சொல், ஓகை, ஒற்றுமை, ஒழுக்கம், பண்பாடு, படைத்திறன், பயிற்சி, செழுந்திரு, சான் றுண்மை எல்லாம் நிறைந்திருக்கும் நிலைமை நினைதொறும் நினைதொறும் நீங்கா இறம்பூது ஒங்குவதாகும்.

குடும்பம்

மறப்பரும் சிறப்புமிக்க அறப்பெருநகராம் இக் கோவைமா நகர் நாப்பண், தொன்மை வாய்ந்த நன்மைச் சிற்றூர் ஒன்

றுளது. அதன் பெயர் உப்பிலியபாளையம். இவ்வூர் நூற்றைம்பது ஆண்டுகளுக்குமுன் கோவைமாநகருக்கு வெளியே இருந்தது. ஆங்கிலேயர் கோவையை மூன்றுமுறை முற்றுகையிட்டுக் கைப் பற்றினர். பின் நாடு வளம்பெற்றுப் பெருகியது. அக்காலை ஒப்பில் உப்பிலியபாளையமும் நகரோடு ஒன்றாய் நடுவணதாய் வருநீங்கு சிறப்போடு வயங்குகின்றது.

கோவையிலிருந்து அவிநாசிக்குச் செல்லும் பெருவழியில் தென்புறத்தில் உப்பிலியரும், வடபுறத்தில் அனுப்பரும் வாழ்ந்து வந்தனர். அக்காரணத்தால் முறையே அவ் இருவூர் களுக்கும் உப்பிலியபாளையம், அனுப்பர்பாளையம் என்னும் பெயர்கள் ஏற்பட்டன.

இவ்வூரில் தாழ்விளாச் செல்வ வாழ்வொடு வாழ்ந்த வணி, கப்பெருமகனார் ஒருவர் உளர். அவர் திருப்பெயர் இராமசாமிச் செட்டியார். இவரே ஒப்பில் ஒருவராம் சண்முகனார்க்குப் பேரனாவார். திருநீற்றுப்பொலிவும், சிவநெறிப்பற்றும், திரு முறை அன்பும், உய்யவழியருளும் மெய்யடியார்கள் காதலும், அறம்புரிதிறமும், பிறவும் தம்போற் பேணிச்செய்யும் வாணிக வளமும், குடும்பமுதன்மையும் மிக்கவர் இவர். வணிகவாய்ப் பின் பொருட்டுக் கோவைப் பெருமனையில் குடியேறினர்.

திருப்பணி

இராமசாமிச் செட்டியாரின் செந்நெறிச் செல்லும் நேர் மையும் சீர்மையும் கண்டு அரசியலார் கோயமுத்தூர்க் கூற்றம் (தாலுகா) திருக்கோவில் அறங்காவற்குழு (தேவத்தானக் கமிட்டி) உறுப்பினராக அமர்வித்தனர். அஞ்ஞான்று அண்மையிலுள்ள திருப்பேருரில் காஞ்சிமா நதியில் சோழன்துறை என்னும் படித்துறையினைத் திருப்பணி செய்து அமைத்தனர். அத்திருக்கோவிலில் பல திருப்பணிகள் செய்தமைத்தனர். அங்குத்திருவிழாச் சேவிக்கவரும் அடியார்களுக்குப் பயன்பட ஒருதிருமடமும் அமைத்தனர்.

தாயார் சீரங்கம்மாள் என்னும் அம்மையார் சிவன்பால் அன்பிற் சிறந்து விளங்கும் தவத்திருவினர். திருப்பேருரில் சிவன் திருப்பணிகள் பலவற்றையும் சிறக்கச் செய்திருக்கின்றார்கள். மேலும் சிவன் புகழ்களையும் சிவனடியார் புகழ்களையும் செவிமடுத்த இடையறா இன்பெய்தும் பெருவேட்கையும் பேரார்வமும் உடையர். பேருரில் சீருற நிகழும் ஆவணிமூலப் பிட்டுப் பெருவிழாச் சிறப்பினைக் கொண்டாடிப் பெருமகிழ் வெய்தும் பேறுடையார்.

பிறப்பு

இத்தகைய செந்நெறிச் செல்வத் திருக்குடும்பத்தில் நம் சண்முகனார் ஆயிரத்தெண்ணூற்றுத் தொண்ணூற்றிரண்டாம் ஆண்டு அக்டோபர்த்திங்கள் பதினேழாம் நாள் (17-10-1892) திருவருள் துணையால் பொருவரும் பிறப்பு எய்தினர். இவரோடு உடன்பிறந்தார் இவருள்ளிட்டு நாற்பொருளும், நானெறியும், நற்றமிழும், பெற்ற தமிழகமும் நானிலம் போற்றும் மேனிலை எய்தி மிக்கு விளங்க நால்வராவர்.

இவர்தம் தந்தையார் திருப்பெயர் கந்தசாமிச் செட்டியார் என்ப. இவரும் பெருந்தகைமை எல்லாம் வாய்ந்த பேராளர். நெடுநாள் வாழும் நிலைமை இன்றேனும் சில்வாழ் நாளில் பயனார் பல் பணி புரிந்த நயன் சேர் பண்பாளர்.

பெயர்

பெரும்பாலும் பெற்ற பிள்ளைகட்கு உற்ற நற்பெயர் அமைவது பிற்கால வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் செறிந்த சிறப்பமை குறிப்பேயாகும். அதுபோல் நம் ஒப்பில் ஒருவர்க்கு அறுமுகப் பெயரிய பண்ணவன் திருப்பெயராம் சண்முகன் என்றே அமைந்தது. இப் பெயர் முருகப்பெருமான் திருப் பெயர். முருகப்பெருமானை நக்கீரனார், “மணிமயில் உயரிய மாறா வென்றிப், பிணிமுக ஊர்தி ஒன்செய் யோனு” (புறநானூறு, ௩௬) மென்று கூறுகின்றார். மேலும் “முருகொத்தியே முன்னியது முடித்தலின்” என்றும் விளம்புகின்றார். அத்திருப் பெயர்பூண்ட நம் சண்முகனாரும் முன்னியது முடிக்கும் ஆற்றல் இயற்கையிலேயே இளமைதொட்டுக் கொண்டுள்ள பான்மையர்.

படிப்பு

இளமையில் கோயமுத்தூரிலுள்ள இலண்டன் மிசன் உயர்நிலைப் பள்ளியில், கூர்த்த மதியினராய்க் கல்வி பயின்று வந்தனர். இப்பள்ளி இப்பொழுது ஒற்றுமை உயர்நிலைப் பள்ளி என வழங்கப்படுகின்றது. இவர்தம் இளமைப் படிப்புமுறையிலேயே இவர் பிற்காலத்து மேன்மைமிக்க முதல்தர நாவன்மையராய் நிறை புலவராய்த் தோன்றுவார் என்னும் உறுதிசேர் நம்பிக்கைக்கு இடமான தோற்றத்தராய் விளங்கினர்.

உயர்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பு நிறைவுறுவதன் நடுவே அருமைத் தந்தையார் சிவவுலகு எய்தினர். இந் நேர்வு ஆற்றொணாப் பெருந்துன்புக்குரிய தொன்று. எனினும் தந்தையின் கருக்கமாம் போனார் கனிவளம் படைக்க நனிநிகு செல்வக்கர்.

எவ்வகையிலும் பழக்கமிக்க செவ்வியர். அன்பு அறிவு ஆற்றல் அடக்கம் பணிவு இன்சொல் முதலிய குன்றணையகுணத்தர். அப்பெருந்தகையரால் நம் சண்முகனார் பெருமையொடும் உரிமையொடும் பேணப்பெற்றார். மேலும் கல்வி முதலிய நலமெலாம் ஒல்லும் வகைபெற ஒவாது உதவி ஊக்கினர்.

ஆங்கில இலக்கியம்

உயர்நிலைப்பள்ளியில் படிக்கும்போது ஆங்கில இலக்கியத்தில் நீங்கா ஆர்வமுற்றிருந்தனர். இவர் பல ஆங்கில நூல்களைக் கசடறக் கற்றுள்ளனர். மாபாரதக்கதை முழுமையும் நன்கு படித்திருந்தனர். தம் ஓய்வு காலங்களில் தமக்கு உள்ள புடன் ஒவாது உறுதுணையாக இருந்து கற்பித்து வந்த பேராசிரியர் ஒருவரை இவர் எப்போதும் மறந்ததே இல்லை. அம்மட்டோதாம் இம்மேனிலை எய்துதற்கு அவர்தம் பெருந்துணையே என்று வாயார வாழ்த்தி நன்றி செலுத்தும் நயனார் நன்னெஞ்சினராய் விளங்குகின்றனர்.

சென்னைப்படிப்பு

ஆயிரத்துத்தொள்ளாயிரத்துப் பத்தாம் ஆண்டு மேற்புலக் கல்வியின் பொருட்டுச் சென்னை வந்து சேர்ந்தனர். அஞ்ஞான்று சென்னையில் மிகவும் பேர்போன கல்லூரியாய் முதன்மைபெற்று விளங்கியது “சென்னைக் கிறித்துவக் கல்லூரி”. அக்கல்லூரியைத் திறம்பட நடத்திப் பேரும் புகழும் பெற்றுத் திகழ்ந்தவர் ஃசுக்கின்னர் துரைமகனார், அவர் மாணவர்கள் அனைவரையும் கண்ணினும் கருத்தினும் காதல் உயிர்போல் அமைத்துக் கண்காணித்து வருபவர். தம் மக்கள் எனவே கனவினும் நனவினும் கண்ணி ஒம்புபவர். மாணவர் ஒழுக்கத்தை உயிரினும் ஒம்பும் விழுமியர். அத் துரைமகனார் அக் கல்லூரியின் மதிப்பு மிக்க முதல்வராவர். ஒப்பிலா உழைப்பும் உண்மையும் தண்மையும் ஊக்கமும் சீரிய நோக்கமும் ஒருங்கம்மந்த அத்துரைமகனார் ஒருவராலேயே சீரும் சிறப்பும் பெற்று அன்றும் இன்றும் விளங்குகின்றது.

அத்துரைமகனார் வழியொழுகும் பெரும்பேற்றால் நம் சண்முகனார் நாடு நலமுறப் புரி மக்கள் தொண்டும், கழகமாகச் சேர்ந்து ஒற்றுமையுற்றுச் செய்யும் நற்றிறப்பணியும் நயந்து எளிதாகக் கைக்கொண்டனர். இத்துணை, அவர்தம் பிற்கால வாழ்க்கைக்குப் பெருந்துணையாக விருந்தது.

யாவரையும் வயப்படுத்தும் நாவன்மை படைத்த பெரும் பேச்சாளர் மூவர் எனப் பெயர்பெற்றிருந்தனர். அவருள்

ஒருவர் அன்னிபெசண்டு அம்மையார். அவர்தம் அருந்
தொடர்பும் நாவன்மைப் பழக்கமும் நம் சண்முகனார்க்குக்
கிட்டியது.

பரிசு

சென்னைமா நகரிலுள்ள எல்லாக் கல்லூரியின் திறமிக்க
ஒற்றுமைப் பேச்சாளர் பெரும் போட்டிகளில் எல்லாம்
கலந்து மிக எளிதாகவென்று பல பரிசுகளும் பெற்றுள்ளார்.
கல்லூரிப் படிப்பில் மட்டுமன்றி எல்லாத் துறைகளிலும் எல்லா
நற்செய்கைகளிலும் ஆர்வமும், சுறுசுறுப்பும், ஊக்கமும்,
விடாப் பிடியும், செய்து முடிக்கும் திறனும் உடையவராய்த்
திகழ்ந்தனர். இவை எல்லாம் ஃச்சின்னர் துரைமகனார் இயக்
கும் நல்வழி இயங்கிய ஏற்றத்தால் அமைந்தன என்க.

பட்டம்

நம் சண்முகனார் சென்னைக் கிறித்துவக் கல்லூரியில்
நன்கு பயின்று ஆயிரத்துத்தொளாயிரத்துப் பதினைந்தாம்
(1915) ஆண்டில் இளம் புலவர் (பி.ஏ.) என்னும் எழிற்பட்டம்
பெற்று இலங்கினர்.

1915-இல், பட்டம்பெற்றபோது அமிழ்தினும் இனிய
தமிழ்தூற்கல்வி ஒரு சிறிதும் உணரா ஒருவராயிருந்தனர். தமிழி
னிமை, தமிழ்ப்பண்பாடு, தமிழன் உயர்வு, தமிழ் வரலாற்றின்
பெருமை முதலியவற்றை அறிய வேண்டுமே என்னும் ஆர்வங்
கூட இல்லாதிருந்தனர். அம்மட்டோ அருந்தமிழைப் புறக்
கணித்துமிருந்தனர்.

அந்நேரத்து ஆங்கில இலக்கியங்களில் பெரும் புலமை
பெற்றிருந்தனர். ஆங்கிலோசாக்ஃசன், கோத்திக் மொழிகளை
யும் நன்கு கற்றிருந்தனர். மேலும் உல்பிலாசு என்பவர்
கோத்திக் மொழியில் வரைந்துள்ள விவிலியமறை மொழி
பெயர்ப்பினை விடாமல் பொழுதுபோவதுணராமல் படித்துக்
கொண்டேயிருப்பர். ஆனால் திருவள்ளுவர் திருக்குறள் இருக்
கும் இடமும் தெரியாது. சாசர் எழுதிய நூல்களை நேசமுடன்
கற்பர். இளங்கோ அடிகள் எழுதிய சிலப்பதிகாரத்தை உளங்
கொளவும் ஒருப்படார்.

கல்லூரிப் படிப்பு முடிந்த பின்னரும் கணக்கற்ற ஆங்கில
நூற்களைக் கற்றனர். எண்ணிறந்த ஆங்கில நூல்களை வாங்கித்
தமதில்லத்து நூல்நிலையங்களை நிரப்பியுள்ளனர். மருந்துக்
கேனும் தமிழ்நூல் ஒன்றிருக்க மறைந்த இடமும் ஆண்டுக்
கிடையாது.

சட்டப்படிப்பு

சட்டக்கல்லூரியில் திறம்பெறப் பயின்றனர். சட்டக் கல்லூரி ஒருசாலை மாணவராய்த் திகழ்பவர், திவான்பகதூர் T. M. நாராயணசாமி பிள்ளை M.A., B.L., அவர்கள் ஆவர். 1917-இல், கிறித்துவ இளைஞர் சங்கச் சார்பில் மேற்கலைதேர் அனைத்துக் கல்லூரி மாணவர்களின் சொற்போட்டியொன்று நிகழ்ந்தது. அப்போட்டியில் “கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகை அவாய்க் கேளாரும், வேட்ப மொழிவதாம் சொல்” என்ற சீரிய முறைப்படி பேசினதோடு உண்மையும், தண்மையும், அறனும், ஆண்மையும், தோற்றமும், மாற்றமும் கண்டார் அனைவர்க்கும் கழிபேருவகை பயந்து நினைதொறும் இறும்புது நல்கும் எழிலுடையவராயும் இருந்தனர்.

இந்நிலை சண்முகனார்க்குக் கல்வியின்கண் கழிபெருங்காம மீதூர்தலை நல்கிற்று. இதனை நம் செந்தமிழ்ப் பொதுமறை செய்தருளிய திருவள்ளுவ நாயனார் திருப்பாட்டால் உணரலாம். அது வருமாறு :

“தாம்இன் புறுவது உலகின் புறக்கண்டு

காமுறுவர் கற்றறிந் தார்.”

—திருக்குறள், நகுக

பேரஞர் பேருவகை

கோவைமாநகர்க் கிறித்துவ இளைஞர் சங்கத்துத் திறந்த வெளியில் என்றும் கண்டறியாதபடி மக்கள் கூட்டம் பெருகியிருந்தது. இக்கூட்டமிகுதி கண்டு எல்லாரும் வெளியூர் நாவன்மை மிக்க பெரும் பேச்சாளர் யாரோ வருகின்றார் என்று பொதுவாகப் பெருமக்களும் சிறப்பாக இளைஞர்களும் இடம் போதாவண்ணம் ஈண்டினர்.

ஆங்குச் சொல்லவல்லராய்ச், சோர்விலராய், அஞ்சா நெஞ்சினராய், உண்மைக்கு உயிரையும் கொடுக்கும் உரனுடை யாளராய்க், கரியமேனி மேல் வெளியநீறு நிறையஇடம் நீண்ட உருவினராய்ப், புன்முறுவல் பூத்த முகத்தினராய் நன்னர் நெஞ்சத்து இன்னசை வாய்ப்ப நவிலும் நாவன்மையராய் ஒருவர் தோன்றினார்; அவர்தாம் நம் சண்முகனாவார்.

அவர் எழுந்து நின்றதும் யாவர் கண்களும் அவரையே நோக்கின. யாவர் செவிகளும் அவர்தம் அரும்பெரும் சொல்லையே வேட்டன; நெஞ்சம் அச்சொல்லுக்கு இடனாகப் “புலன்கொளுவ மனமுகிழ்த்த சுருள் விரிந்து மலர்ந்தன”. ஆங்கிலக் கல்வியிற் பெற்ற வாகை வள்ளல் தம் ஊரில் மன்னு யிர்க்குப் பயன்பெறுமாறு மணியணைய மொழிகளால் கேட்பார்

உள்ளத்து அணி செய்வாராயினர், யாவரும் மகிழ்ந்து வியந்தனர். அவர் விளக்கியது செர்மானியர் முன்னேற்றம்.

ஆங்கிலம் ஒரு சிறிதும் உணரா ஒண்மைப் பேரனார் அக்கூட்டத்து நாப்பண் யாப்புற வீற்றிருந்து தம் பேரனார் சொற்பொழிவின் புறத்தோற்றங்களைக் குறிப்பால் நெறிப்பட உணர்ந்து பேருவகை கொள்வாராயினர். தந்தையார் காணவும் கேட்கவும் முந்தைப்பேறு பெற்றிலரேனும் தந்தையின் தந்தையாம் பேரனார் பேற்றை எல்லாரும் கொண்டாடினார்.

இது, திருவள்ளுவ நாயனார் தந்தைக்கும் மகனுக்கும் உரிய கடமைகளை வலியுறுத்தியருளிய வாய்மைத் திருப்பாட்டுக்களா னுணர்க. அவை வருமாறு :

“தந்தை மகற்காற்றும் நன்றி அவையத்து
முந்தி இருப்பச் செயல்.”

—திருக்குறள் : சுஎ

“மகன் தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி இவன் தந்தை

என்னோற்றான் கொல்லெனுஞ் சொல்.” —திருக்குறள் : எ0

இதன்படி பெற்று வளர்த்தவனினும் உற்ற நற்றந்தை உயிர் வளர்ப்பாம் ஒருபெரும் கல்விக்குத் துணைசெய்த ஒண்மையனே என்று விளங்குகின்றதன்றோ?

மன்றாடி

சென்னையில் சட்டத் தேறுதல் பெற்றுக் கோவைமாநகர் புக்கு மன்றாடி (வழக்குரைஞர்)யாய்ச் சின்னாள் மன்னினர். அவர் நிலைக்கு அவ் இருப்பு ஒத்த ஒன்றாய்த் தோன்றவில்லை. அகன்ற உலகில் விரிந்த மனத்தொடு பெருமக்கள் தொண்டு புரியவே வேட்டனர். வேட்டவாறு விளைவும் நேர்ந்தது.

பொதுத்தேர்தல் வெற்றி

சட்டக் கல்லூரியினின்றும் வெளிப்போந்த வழியாண்டில் அந்நாள் பேர்போன ஆங்கில நாள்வழித்தாளாம் ‘இந்து’வின் ஆசிரியர் திரு. கத்தாரிரெங்க ஐயங்காரின் ஒருங்கிய மனத் தெழுந்து ஊக்கிய ஊக்கத்தால் 1920-இல் சென்னை மாகாணச் சட்ட சபைக்கு நீலகிரி மாவட்டப் பொதுத்தொகுதிக்குத் தேரப்படுவோராய் நின்று வெற்றியும் பெற்றனர். விழைந்தாங்குத் தொண்டும் இயற்றினர். அஞ்ஞான்று இவர்தம் அகவை இருபத்தெட்டு. இவர் ஒருவரே நனிமிகு இளைஞர். இத்தேர்தல் முறை ‘மாண்டேகு சேம்ஃச் போர்டு சீர்த்திருத்தத்’ தின்படி நிகழ்ந்தது.

நகராண்மைக் கழகம்

சட்டக்கல்லூரியில் பயின்றனுகொண்டு தம் ஊராம் கோவை மாநகர் நகராண்மை உறுப்பினராய்த்திகழ்ந்தனர். 1920-ஆம் ஆண்டிலேயே துணைத்தலைவராய் மக்கள் மதிக்கத் தொண்டியற்றினர்.

இந்திய சட்டசபை

பேராற்றல் படைத்த பெருந்தகையாளரெல்லாம் பேருலகிற்கேயுரிய பெருந்தொண்டியற்றும் பெற்றியர். அதனால் நம் சண்முகனார் வல்விரைவில் இந்திய சட்டசபை உறுப்பினராய்த் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். ஆண்டுத் திறமையுடன் பெருந்தலைவர்களும் வியக்கச் செயற்கரிய செய்வாராய்ப் பெருந்தொண்டியற்றினர். ஆண்டு 1923 முதல் 1934 வரை பணிபுரிந்தனர். எல்லாத்துறைகளிலும் நம் சண்முகனார் இணையில் திறலர். ஆயின் பொருளியல் துறையில் ஈடும் எடுப்புமில்லாச் செம்மல். இந்நிலையில் அனைத்துலகும் மருளத் தெருள்சேர் உளத்தராய்ச் சிறந்த தொண்டியற்றினர். தம் அகவை நாற்பதின்கண் துணைத்தலைவராயும் 1933-இல் தலைவராயும் பணிபுரிந்தனர்.

மேல்நாடு சென்றுவரல்

ஆட்சித் துறையின் அறிவுமிக்க அண்ணலாரை ஆட்சியினரே மேனாட்டில் நடக்கும் பயனுடைப் பல்பெருங்கூட்டங்களுக்குப் பன்முறை தெரிந்தெடுத்து அனுப்பியுள்ளார். எல்லா முறைகளிலும் மேனாடுள்ளிட்டு உலகமே வியக்கும் வண்ணம் சொல்லேர் உழவராய் வெற்றிபெற்றனர். இவர் சென்று மீண்ட மாநாடுகள், ஆத்திரேலியாவில் நடந்த பாராளுமன்ற மாநாடு, செனியாவில் நடைபெற்ற உலகத்தொழில் மாநாடு, ஆண்டே மீண்டும் நடந்த அகிலதேசக்குழு மாநாடு, 1932-இல் ஆட்டாவாவில் நடந்த ஏகாதிபத்தியப் பொருளியல் மாநாடு முதலியன.

கொச்சி அமைச்சர்

கொச்சி மன்னரின் அன்பான அழைப்புக்கிணங்கி 1935 முதல் 1941 வரை அமைச்சுத் தொழில் புண்டு பேரும் புகழும் சீரும் சிறப்பும் எய்தினர். இவர் 'தள்ளாவினையுனைச் செய்வாராய், தக்காராய், தாழ்விலாச் செல்வராய் விளங்கியவராதலின், கொச்சி நாட்டை எல்லாவகையிலும் வளம்படுத்தினர். மக்களும் மன்னரும் மிக்கவே புகழ்ந்தனர். மன்னர் மாண்புசேர் 'மகா வீரர்' என்னும் பட்டம் நல்கினர். நம் அமைச்சர் நாவலந்தீவாம் இந்திய நாட்டில் எவரும் செய்யாத துணியாத முடிவிலாக் குடி

யாட்சி முறையை முனைந்து செய்து மன்னர்க்கும் மக்களுக்கும்
என்றும் பொன்னுப் பெரும் புகழை எய்துவித்தனர்.
தமிழ்க் காதல்

ஆங்கிலம் திறம்படச் சொற்பொழிவாற்றும் வல்லார்
சிலருள் இவரும் ஒருவர் என்பது எவரும் அறிந்ததே. வெளி
நாட்டவரும் வியக்கும் நாவன்மைமிக்க சண்முகனார், ஒருகால்
சிற்றூர் ஒன்றில் தமிழில் சொற்பொழிவாற்ற நேர்ந்தது. அப்
பொழுது புலம்பெயர் வேற்றுமொழியாளரைப் போல் பேச
இயலாது கூசி நின்றனர். அன்று முதல் தமிழகற்க ஆர்வங்
கொண்டு சிறந்த புலவர்கள் பலரைத் தம்முடன் வைத்துக்
கொண்டு தளரா ஊக்கத்துடன் வரன்முறையாகத் தமிழ்நூல்
கள் அனைத்தையும் கற்றுத் தேறினர். திருமுறைப் பண்களும்
அப்பண் வல்லார் வழியாகச் செவ்வையாகத் தேர்ந்தனர். கால
முண்டாகவே, கன்னித் தமிழைக் கற்றுக் கசிந்துருகி இன்புறும்
பேறு பெற்றோம் இல்லையே என்று துனிமிகக்கொண்டு நனிமிக
வருந்தினர். எனினும் காதல் மீதூர்தலினால் இளைஞரினும்
இளைஞராய்ப் பிறற்றைநிலை முனியாது விழைந்து கற்று விழுமிய
புலவராயினர். சாலச்சிறந்த நூலாசிரியர் உரையாசிரியர்
முதலிய பலநிலையும் ஒருங்கெய்தினர்.

தமிழுக்கும் தமிழிசைக்கும் தனிப்பெருந் தந்தையாய்
விளங்கி ஒல்லும் வகை காத்து வருகின்றனர். ஒல்லாப் பகைஞர்
வில்லேருழவர் எனினும் அஞ்சாது சொல்லேருழவராய்ப்
புல்லாரும் நல்லாராகப் போற்றும் பொறுமையுடன் நற்றொண்
டாற்றி வருகின்றனர். சீரியதொண்டு நீவொழ்வதாக.

திருமுறைப்பேரன்பு

டாக்டர் சண்முகனார் வழிவழியாகச் சிவனடிமைத் திறத்
திலும் திருமுறையிலும் தவலரும் பற்றுமிக்க சிவநிறை குடும்
பத்துத் தவச்சிறப்பால் தோன்றியவர். அகநிறை அன்பு
மிக்கவர். நடிக்கும் படிப்புமுறை அவர்பால் இன்று. அதனால்
அவர்தம் அகம்நிறை உண்மை அன்பு, எண்மையில் புறத்துப்
புலனாகாதமைந்தது. புலனும் காலம்வரப் புலனாயிற்று.

போருடு அமெரிக்கா புகல்

செர்மானிய உலகப்போர் தீயென மூண்டு கண்டாரும்
கேட்டாரும் அண்டற்கரிய அச்சத்தராய், 'எச்சமும் யாமும்
என்செய்வாம், எங்குச் செல்வாம்' என்று கண்ணிமையாது
எங்கி இரங்கிச் சோரும் நண்ணரிய அந்நாளில், ஆட்சியாளர்

ஆணைவழிச் சண்முகனார் அமெரிக்கா செல்ல நேர்ந்தது. அக்காலை ஆண்டவன் அருள்துணை அகத்துடையராதலின் 'அஞ்சுவது யாதொன்றும் இல்லை; அஞ்சவருவதும் இல்லை', என்னும் துணிவோடு எஞ்சா இன்னசைவாய்ப்பச் சென்றனர்.

பட்டிப்பெருமான் வழிபாடு

அமெரிக்கா செல்லுங்கால் திருப்பேரூர் சென்று பட்டிப்பெருமானையும் நாயன்மார்களையும் வணங்கி வழிபட்டு விடைபெற்றுச் சென்றனர். இறைவர் திருவடிகளையே தலைக்காவலாகக் கொண்டு சென்று வென்றியும் நன்னலமும் ஒன்றத் துன்று புகழொடும் துன்பில் இன்பொடும் யாவரும் மகிழ்வந்து சேர்ந்தனர்.

திருவஞ்சைக்களம்

நம் சண்முகனார் கொச்சி அமைச்சராய்ப் புக்கனூர் திருவஞ்சைக்களத்து வந்தோண்டிப் பெருமானார் சேரமான்பெருமாள் நாயனார் வழிபாட்டை அவர்தம் திருநாளாகிய ஆடிச் சோதி நன்னாளைக் கோவைச் சிவக்கவிமணி சி. கே. சுப்பிரமணி முதலியார் அவர்கள் அடியார் குழாத்தொடும் படியுணரும் பான்மையில் பண்பொடு செய்யத் தொடங்கினர். அத்திருநாள் சைவ உலகத்துக்கே புத்தயிர் அளிக்கும் புதுமைப் பெருநாள். நாயன்மார்கள் இருவரும் முறையே யானைமீதும் குதிரைமீதும் வெள்ளிமலை சென்ற நன்னாள். இப்பொன்னாளை மலைநாட்டவர் வேற்றுமொழி மயக்கால் ஆற்றவும் மறந்தொழிந்தனர்.

மிகவும் இடர்ப்பாட்டோடும் இன்னலோடும் ஒருவகையாக அத்திருப்பேரூர் செல்வர் ஆற்றினர். வழிமுறையாண்டில் அவ்விழா எடுக்க ஒண்ணுத்தடைகள் பலவும் ஆட்சி முதன்மையர் அஞ்சாது புரிந்தனர். இதனை உணர்ந்த நம் சண்முகனார் அத்தடைகளை நீக்கியதுமட்டுமன்றிக் கோயில் சார்பிலேயே ஆண்டுதோறும் அத்திருநாளின் வழிபாடும் தடையின்றி நடைபெறத் திட்டம் வகுத்தும் பதிவு செய்து ஆணையிட்டனர். அன்றுதொட்டு இன்றுகாறும் முட்டின்றி நடந்து வருகிறது. இனி என்றும் நடக்கும் என்பது துணிபு.

திருமுறைப்பண்

டாக்டர் சண்முகனார் இனித்தமுடைய தனித்தமிழிசையில் நனிபெரு வேட்கையும் நாட்டமும் ஒருங்குடையர் என்பது 'தமிழிசைச்சங்கம்' நிறுவி நாடெங்கும் தமிழ் முழக்கமும் அரங்கெங்கும் தமிழிசையும் பரவ வேண்டுமெனத் தமிழ் பரப்பு வதே தம்முயிர் தழைக்கும் அமிழ்தென உழைத்த டாக்டர் செட்டியாரு ராசா சர். மு. அண்ணாலைச் செட்டியார் அவர்கள்

தமக்கு வலக்கை அணைய உறுதுணையாளராம் ஒருவர் வேண்டுமென நுனித்தாய்ந்து நம் சண்முகனரைத் தேர்ந்து தெளிந்து ஏற்றமையால் புலனாகும். அவர்களும் ஒத்துழைத்துச் சங்கமும் பல்லாற்றால் விரிந்து நாட்டுக்கும் மொழிக்கும் நன்னெறிக்கும் பயன்பெற்று வருவதோடு சென்னைமாநகர்க்கண் நல்ல தோரிடத்து வல்லாரும் மாட்டாரும் சென்றுசேர் வாய்ப்பினதாய் எல்லாரும் இன்புற்று மகிழும் ஏற்றமுடையதாய்க் காண்பார் கண்கவர் வனப்பினதாய் ஏழரை இலக்க வெண்பொன் செலவில் தனக்கெனப் புதியதோர் தனி மாளிகையும் தாங்கி நிற்கின்றது.

இச்சங்கச் சார்பில் சில்லாண்டுகளாகத் திருமுறைப்பண் ஆய்வு, இசைவாணர், திருமுறை நசைவாணர், செந்தமிழின் நந்தா விளக்கணைய பெரும்புலவர் குழாங்கள், நன்றி சேர் செல்வப் புரவலர்கள் யாவரும் கூடி மன்றுசேர் அம்பலவாணர் அடியுறைந்து நிகழ்த்தி நன் முடிபுகண்டு வருகின்றார்கள். இது பத்தாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த இராசராச தேவ சோழவேந்தர் விண்ணப்பத்தின்படி நம்பியாண்டார் நம்பிகள் திருமுறை தொகுத்த காலத்து, திரு எருக்கத்தம்புலியூரில் திருஞான சம்பந்தப்பெருமானார் உடன் உறைந்து தொண்டியற்றும் பேறு பெற்ற திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணர் மரபில் வந்த கன்னி யொருத்தியால் இறைவன் அருள் ஆணைவழி பண்ணடைவு வகுக்கப்பட்டது. அதுமீட்டும் இப்பொழுது தோய்ந்து கைக் கொள்ளப்படுகின்றது.

நம் சண்முகனுக்கு இசையோடு பொருளும் விளங்கப் பாடல்களைக் கேட்டுப் பயன்பெற வேண்டுமென்பது பெரு விருப்பம். அத்தகைய பாடல் வல்லார் அமைதல் வேண்டும். இசை உள்ளத்துறைந்து உவகை நல்கும். பொருள் உயிர்க்கண் உறைந்து உணர்ச்சியை நல்கிக் கழிபெரு மகிழ்வைத்தரும். இதனாலன்றோ “பண்பொருந்த இசைபாடும் அடியார்கள் குடியாக” என்பதுமட்டுமன்றிச் “சொல்லிய பாட்டின் பொரு ளுணர்ந்து சொல்லுவார்” என்றும் திருவருள் மொழியும் வருவதாயிற்று.

உளநலநல்கும் ஒப்பில் திருமுறை

பாக்டர் சண்முகனுக்குக் கடுநோயுற்றுத் திருவருளால் நீங்கப்பெற்றுக் குணமெய்தினர். நலமுறுதற்பொருட்டு மருத்துவர்கள் ஒருதிங்கள் அமைதி வேண்டும் என்று உரைப் பாராயினர். உடலமைதிக்கு உழைப்பின்றி இருத்தலே சாலும்.

உள அமைதிக்கு நன்னெறிப்பட்டர்தலன்றி வாளா இருப்பதன்று. அதுவும் சிவச்சார்புடையதாய்த் திருமுறைக் கேள்வியதாய் இருத்தல் வேண்டுமென எண்ணிச் 'சிவக்கவிமணி' அவர்களைக்கொண்டு திருமுறைத் திருப்பாட்டுக்களைப் பொருளுடன் ஒருதிங்கள் பொருந்தக் கேட்டு உளநலமும் உடல் நலமும் ஒருங்கு திருந்த எய்தினர். இதன் வாயிலாகச் சண்முகனார் அவர்கட்கு நன்னெறியாம் சித்தார்த்த சைவத்திடத்தும், அதனுயிராம் திருமுறையினிடத்தும் எவ்வளவு ஆழ்ந்த மெய்ப்பற்றிருக்கிறதென்பது புலனாகின்றதன்றோ?

திருமுறை வெளியீடு

பன்னரிய பன்னிரு திருமுறைகளையும் வரலாற்றுக்குறிப்பு, திருவூர்க் குறிப்பு, பாட்டுக் குறிப்பு முதலியவற்றுடன் எழில்சேர் ஒண்மைப் பதிப்பாக அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக வழியாய் வெளிவரச் சண்முகனார் திட்டம் வகுத்துள்ளார் என்பது கேட்டுச் சைவவுலகும் தமிழுலகும் மெய்ம்மலி உவகைபூத்து விளங்குகின்றன.

திருநீறு

“கங்காளன் பூசும் கவசத் திருநீற்றை, மங்காமற் பூசி மகிழ்பவர்” நம் சண்முகனார். நீராடி நீரணிந்து பொட்டிட்டுப்பிள்ளையார் குட்டுற்றுச்செய் வழிபாடு வழுவாதியற்றி விழுமியராய்க் கெழுமிய நல்லாரோடன்றி உணவருந்தார். திருநீறு பூசுவதும் நிறையப்பூசுவர். இஃது ஆளுடைய அடிகள் அருளிய “பூசில்தாம் திருநீறே நிறையப் பூசி” என்னும் பொருளுரையைப் போற்றும் பொற்பினை மெய்ப்பிக்கும். திருநீறு உடற்காவலாகவும், திருமுறை உயிர்க்காவலாகவும் உளத்தெண்ணும் வளத்தினர்.

திருநீறு உடற்காப்பாம் செய்யவுயிர்க் காப்பாம்

திருமுறைஎன் றெண்ணல் சிறப்பு.

மனைக் கோவில்

ஊர்நாப்பண் அமையும் திருக்கோவில் ஊர்ப்பொது. தெருநாப்பண் அமைகோவில் தெருப்பொது. மனையகத்தமை கோவில் குடும்பப்பொது. இம்முறையாகத் தமிழகம் நாயன் பற்றில் நேயம் உள்ளதாய்த் தொன்றுதொட்டு இன்றும் நின்று நிலவுகின்றது. இதற்கோர் தக்க சான்றாய் டாக்டர் சண்முகனார் மைதவழி மனையகத்துச் செய்ய அறிவுக்குறியாம் மூத்த பிள்ளையார் திருக்கோவில் அழகுற அமைக்கப்பெற்று நான்வழி பாட்டு நலமொடு நன்கு நிலவுகின்றது. இஃதொன்றே இவர்தம் கடவுட் காதலைப் பலப்படுத்தாமன்றோ?

மனைப்பெயர்

இவர்தம் சித்தாந்த சைவப்பற்று சென்னையிலும் உதகையிலும் அணிபெற அமைத்துள்ள வளமனைகட்குத் திருமுருகன் திருப்பெயரே வைத்து வழங்கிவருவதால் விளங்கும். இவர்தம் கோவைமாளிகைக்கு “ஆவார்டன்” என்பது பெயர். இப்பெயர்க்குக் காரணம் இங்கிலாந்தில் சிறந்து விளங்கிய பழம் பெரும் முன்னேற்றக் (லிபரல்) கட்சியின் தலைவர் வில்லியம் யூவர்ட் கிளாட்ஃபீல்டின் என்பவர்தம் மாளிகையின் பெயர் “ஆவார்டன் காசில்” என்பதாகும். அம்மாளிகைக்குரியவரே நம் சண்முகனாரின் அரசியல் ஆசானாவர். அந்நன்றியின் பொருட்டும் தொடர்பு தோற்றும் பொருட்டும் அப்பெயரையே வைத்து வழங்குவாராயினர். மனோன்மனைய ஆசிரியர் தம்மாளிகைக்கு ஆர்விபுரம் என்று பெயரிட்டதும், அப்பூதியடிகளார் தம்மனைக்குத் “நிருநாவுக்கரசு” என்று வழங்கியதும் இவ்வுண்மையை நன்கு வலியுறுத்துவன காண்க.

சிலம்பு

டாக்டர் சண்முகனார் 1946-ஆம் ஆண்டில் சிலப்பதிகாரப் புகார்க் காண்டத்திற்குச் சிறந்த ஒரு நல்ல எளிய உரை எழுதி அழகாக அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள். அதன் முகவுரைக்கண் தமிழ்மொழியின் தொன்மை, இனிமை, முதன்மை, உலகப் பெருமொழிகளுள் தலைசிறந்து விளங்கும் உண்மை, எளிமை, இசைமை, தனிமை முதலிய பல்வகைப் பண்புகளும் மல்கிச் சாலச் சாலச் சிறந்து விளங்குவது தமிழே என மறுக்கலாகா வகைமையில் வாய்மை தோன்ற வலியுறுத்தியுள்ளார்.

இவர்கட்குத் தொன்மைத் தமிழ்நூல் அனைத்திலும் உள்ள பற்றினும் சிலப்பதிகாரத்தினிடத்துத் தனிவில் தனிப்பற்றுண்டு. அதனாலேயே அதற்கோர் இனிய எளிய நல்லுரைகண்டு வெளிப்படுத்துவாராயினர்.

சிலப்பதிகாரமாநாடு

ஏறத்தாழ இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குமுன் தோன்றிய சிலப்பதிகாரச் செழுந்தமிழ்த் தொடர்நிலைச் செய்யுட்கண்கண்ட ‘பூம் புகார் நகரம்’ கண்ணாற் காணும் அளவிலேனுமின்றி அழிந்து புதைந்து போனமை பெரிதும் வருந்தத்தக்கதொன்றே. ஆயினும் நம் சண்முகனார் புதைபொருள் ஆராய்ச்சியினர் வழி பல உண்மைகளைக் காணவேண்டும் என்னும் ‘பேர் ஆர்வம்’ உடையவராக இருக்கின்றார்.

எஞ்சியுள்ள நகரத்தையும் முன்னிருந்ததாகச் சொல்லப்படும் “கற்பகசுடம் புண்ட பொற்படைக் கொய்” என்ற

கண்ணகியார் வண்தமிழ் வாழப் பிறந்தகம், மணந்து சிறந்தகம், 'வாழ்க எங்கோ மாதவி மடந்தை, கானற் பாணி கனக விசயர்தம், முடித்தலை நெரித்தது' என்று மாடலன் கூறிய கானற் பாணி நிகழ்ந்த கவின்கு கடற்கரையையும், மாதவி ஆடிய அரங்கையும் மன்பெரும் புலவர் வாயிலாய் ஆண்டிருந்தே போற்றிப் புகழ்ந்து புகலவேண்டுமெனப் பேரவாக் கொண்டனர்.

ஆண்டுள்ள (தஞ்சைமாவட்டம்) தமிழன்பர்களைத் தூண்டிச் சிலப்பதிகாரமாநாடு ஒன்று கூட்டுமாறு செய்தனர். அங்ஙனமே கூட்டப்பெற்ற மாநாட்டுக்குத் தாமே தலைமை தாங்கிச் செம்மையுற நடத்தினர். அம்மட்டோ தலைமையுரையில் அரும்பெரும் குறிப்புக்கள் அழகுற அமைத்து விளக்கியுள்ளனர். ஈரோட்டில் நிகழ்ந்த சிலப்பதிகார மாநாட்டினைத் திறந்துவைத்தனர். அப்பொழுது அரியதோர் திறப்புரையும் ஆற்றினர்.

தமிழ்க்கலைக் களஞ்சியம்

தமிழ்க்கலைக் களஞ்சியம் என்னும் அரிய பெருந்தொண்டினுக்கு 'மத்திய ஆட்சியினர்' ஐந்திலக்க ரூபா, வழங்கியுள்ளார். அவர்கள் அங்ஙனம் வழங்குதற்குப் பெருங் காரணமாக இருந்தவர் நம் சண்முகனாவார்.

திருவள்ளுவர்

திருக்குறளின் மாட்டும் அளவிறந்த காதலுடையவர். அந்நூற்குத் தக்க ஓர் உரையும் எழுதிவருகின்றனர் என்பதையறிபத் தமிழகமே பெருமகிழ்வு கொள்கின்றது. கம்பராமாயணத்திலும் ஆழ்ந்த பற்றுள்ளவர்.

குறிஞ்சிப் பாட்டு

பத்துப்பாட்டுள் ஒன்றாகிய குறிஞ்சிப் பாட்டினை எளிய இனிய உரையில் நம் சண்முகனார் ஆக்கி அளித்துள்ளார். இம்முறை, ஏனைச் சங்கநூற்களும் எளிதாக மக்கள் யாவரும் கற்றுத் தேறி இன்புற்று இனிது வாழ்த்துனை செய்வதாகும்.

கொடை

"பெருமிதம்" என்பது நன்மதிப்பு. நன்மதிப்பு நான்கு வாயில்களான் வரும். அவை "கல்வி தறுகண் இசைமை கொடை எனச், சொல்லப் பட்ட பெருமிதம் நான்கே" (தொல். மெய்ப்பு—க) என்பன. நம் சண்முகனார் செய்யும் அறங்கள் ஆசுவம் அகன்ற அநமைச் செயல்களாகக் காணப்பெறும்.

கோவையில் 'நலவரிமைக் கழகம்' 'முறைச்சார்பு' (நீதிக்கட்சி) இவற்றின் வாயிலாக ஏழை மாணவர்களுக்கு உதவி கிடைத்தது. வெளியூர் மாணவர்கட்கு உறையுள் வசதி இன் மையை ஓர்ந்து தம் அருமைப் பேரனார் அமைத்துள்ள அழகிய சாவடியை (சத்திரம்) உளமகிழ்ந்துதவினர். தாயார்பாலுள்ள தனியன்பால் கோவைக்கும் அவினாசிக்கும் இடையே அளவிலா மக்கள் செலவொழியா வழிக்கரையிலுள்ள மூன்று இலக்கம் மதிப்புள்ள கட்டடங்களை எல்லாம் தாயார் பேரால் உயர்நிலைப் பள்ளியாக அமைத்து அளித்தனர். கோவைமாநகரில் 'கலியாண மண்டபம்' ஒன்று எல்லா வாய்ப்புகளும் அமைய அழகுறப் பெரும் பொருட் செலவில் ஆக்கி அளித்துள்ளார். அம் மண்டபம் பொதுநிலைப் பெருமக்கட்குப் பெரிதும் உதவியாக இருக்கின்றது.

பொருளமைச்சு

1947-இல் நாவலந்தீவாம் இந்தியப் பெருநாடு விடுதலை பெற்று உரிமை உற்றது. அந்நாள் பண்டித நேரு முதலமைச்சரானார். பன்னாள் பயிற்சி வாய்ந்த ஆங்கிலத் திறலோர் அனைவரும் நாட்டைவிட்டகன்றனர். பொருளியல்துறை பொழிந்த ஏனைத் துறைகட்கு அமைச்சர் எங்ஙனமிருப்பினும் அமையும். பொருட்டுறைக்குப் பயிற்சியும் பண்பாடும் முயற்சியும் உடைய மூதறிஞரன்றோ வேண்டப்படுவர். அத்தனை "ஆன்றவிந் தடங்கிய கொள்கைச் சான்றோ" ராவார் யாவர் என நேரு மிகவும் ஆழ்ந்து எண்ணுவாராயினர்.

எண்ணி நம் சண்முகனார் ஒருவர்தாம் உளரென ஓர்ந்து தேர்ந்தனர். தேர்ந்து வலிய அழைத்துப் பொலிவுற நல்கினர். 'நடுவண தெய்த இருதலையும் எய்தும்' என்பது உலகியல். ஆட்சி இயலில் நோக்குங்கால் இருதலைமட்டுமன்று பலதலையும் பாங்குற அமையும் என்பது ஒருதலை. அதனைப்பூண்டு உய்க்குந் திறனுடை அமைச்சர்பால் ஒப்புவிக்கப்பட்டமையால் மிகவும் சிக்கலான முதலாண்டுப் பருவத்து நுண்மாண் நுழைபுலத்தின்மையால் அடிப்பட்ட அழுந்தல் (அனுபவம்) மாட்சிபால் சிக்கறுத்துத் தக்காவா பேணி மிக்கவரென்னும் பெயருடன் நடத்தினர்.

பொன் உரைகள்

உலகத்திலே உள்ள எம் மொழியாளர்ச்சும் இல்லா இடர்ப்பாடு நம் செந்தமிழ்த் தாய்மொழியாளர்க்கு ஏற்பட்டிருப்பது எண்ணும்தோறும் எண்ணும்தோறும் ஈடுசெய்ய ஒண்ணு வருத்தந்தருவதொன்றாகும். அது, "வேலை வேண்டுமென்றால் ஆங்கிலமும், மணவினையோ பிணவினையோ செய்யவேண்டுமென்றால்

சம்க்கிருதமும், தேசியச் செயல்களிலும் அரசியலிலும் ஈடுபட வேண்டுமென்றால் இந்தியும், இசை நுகர்வு வேண்டுமென்றால் தெலுங்கும் அறியவேண்டிய” அவல நிலையில் இருக்கும் கவலை தரும் செய்தியேயாம்.

துணைவேந்தர்

ராசா சர் முத்தையச் செட்டியார் அவர்கள் அன்பிற்கிணங்கி அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக மதிப்புத்துணை வேந்தராக விளங்குகின்றார் நம் சண்முகனார். இவர்கள் காலத்து அப் பல்கலைக் கழகப் பெருநோக்கம் பலவும் முட்டி நிறைவுறும் என்பது உறுதி. தமிழும் தமிழிசையும் இடச் சிறப்பாலும் இயக்குநர் திறத்தாலும் எழில்பெற்று இலங்குவ என்பதை எவரே மறுப்பர்? இடமோ தமிழைத் தாங்கி நிறுத்தத் தோன்றிய செட்டிநாட்டு மன்னர் மாண்பால் அமைக்கப்பெற்ற ‘அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்’ இயக்குநர் டாக்டர் சண்முகஞ் செட்டியார். இருவரும் இருகண் போன்றவர். தமிழுக்கு உடலுயிர் போன்று உறுதுணையானவர்.

வாழ்த்து

இத்தகு மேன்மைமிக்க டாக்டர் சண்முகனார் அவர்கட்கு அறுபாள் யாண்டு நிரம்பலுறுகின்றது. மக்கட்கு வகுத்த நூற்றிருபதாண்டுகளை நான்கு கூறாக இன்பம் பொருள் அறம் வீடு என முதன்மைபற்றிப் பிரித்துக் கண்ணின், பொருள் பகுதி அறுபதாண்டு நிறைவுடன் நிறைந்து அறுபத்தோராவது ஆண்டுத் தொடக்கம் அறம்புரி நன்னாள் தொடக்கமாகும்.

இந்நாள் இறையருளால் எய்தி இன்புறும் அப் பெருந்தகையார்க்கு ஏனையவும் எய்தி எல்லா நலமும் பெற்று நற்றமிழ்த் தொண்டராய் நாளும் வாழுமாறு இறையடியை இறைஞ்சி வாழ்த்துகின்றோம். அவர்கள் அரும்பெரும் குடும்பத்தாரும் நீடுவாழ ஆண்டவனை வழுத்துகின்றோம்.

சைவத் திருவுருவன் சால்தமிழின் நற்றொண்டன்

மெய்வைத்த சொல்லன் வினைவேட்போன்—வையமெலாம்

போற்று புலவன் பொருளியலோன் சண்முகனுர்க்கு

ஏற்றமணி நாள்வாழ்க இங்கு.

சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச்சங்க அறிக்கை—க.

ஆட்சிமொழி மாநாடு

[டாக்டர், கணியர், இ. மு. சுப்பிரமணிய பிள்ளை]

தமிழ்நாட்டின் ஆட்சியைத் தமிழிலே நடத்துக

தமிழ்நாட்டின் பண்டைச்சிறப்பு

இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, உருசியா, சீனா, சப்பான் முதலிய நாடுகளிலெல்லாம் ஆட்சி அவ்வந்நாட்டு மொழிகளிலேயே நடைபெற்று வருகின்றது; அதனால் அந்நாடுகள் எல்லாத்துறைகளிலும் முன்னேறிச் சீரும் சிறப்பும் பெற்றுத் திகழ்கின்றன. அந்நாட்டு மக்கள் ‘தம்நாடு’ என்ற உணர்ச்சியில் ஒங்கி அந்நாடுகள் மேன்மைபெறும் வழிகளிலே கண்ணுங் கருத்துமாக உழைத்து வருகின்றனர்.

நம் இந்தியநாடு பண்டைக்காலத்தில் பல பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தாலும் அவ்வப் பிரிவுகளிலுள்ள மக்கள் பேசிய மொழி வழியாகவே ஆட்சி நடைபெற்ற காரணத்தினாலே பலவகைக் கலைகளிலும் மேன்மைபெற்று விளங்கியது. இந்தியாவின் தென்கோடிப் பகுதிதான் உலகிலேயே முதன் முதல் தோன்றிய பண்டைய நாடு; அது பாண்டிநாடு என்று பெயர்பெற்றுச் சிற்பம், ஓவியம், கணிதம், மருத்துவம் முதலிய பல கலைகளிலும் உலகத்துக்கு வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்ததென்பது அவ்வக் கலைகளில் முதன்மை பெற்றுள்ள இன்றைய உலகப்பெரியார் கண்ட முடிவாகும்.

அடிமை வாழ்வும் விடுதலையும்

கால மாறுபாட்டினாலே பிற நாட்டினர் ஆட்சியில் இந்தியா சிக்கிச் சீர்குலைவதாயிற்று. மகமதியர் ஆட்சியில் முற்றிலும் அடிமைப்பட்ட வடஇந்தியப் பெரும்பான்மையோர் தமது தாய் மொழியையே மறந்து மகமதியருடைய மொழியாகிய இந்துஃசு தானியைக் கைக்கொள்வாராயினர்; அவரிற் சிலர் இந்தியாவில் முன்னரே தம் தாய்மொழியுடன் வழங்கியிருந்த சம்ஸ்கிருதச் சொற்களிற் பெரும்பான்மை அம்மொழியிற் கலந்து இந்தியென்ற புது மொழியை அமைப்பாராயினர். இந்துஃசு தானியிலுள்ள தாசில்தார், தாலுகா, சில்லா, நமுனா, மசோதா முதலிய எண்ணிறந்த சொற்கள் ஆட்சியிற் பயிலத்தலைப்பட்டன. அச்சொற்களிற் பெரும்பான்மை ஆங்கிலேயர் ஆட்சியுள் இந்தியா முழுவதும் மாறியபோதும் மாறாமல் நிற்பவையாயின; கலைக்டர், போர்டு, பிரசிடெண்டு, முனிசிபாலிட்டி, சேர்மன், பில்,

ஆக்டு முதலிய எண்ணிறந்த ஆங்கிலச் சொற்களும் ஆட்சியிற் கலந்தன. இந்துஃச்தானி மாறி ஆங்கிலம் இந்தியா முழுமைக் கும் ஆட்சிமொழியாகி மக்களை அடிமை மனப்பான்மையுடன் ஆங்கிலேயருடைய அடிவருடிகளாக்கிவிட்டது. என்றாலும் இடையிடையே கப்பலோட்டிய சிதம்பரம்பிள்ளை, மகாத்துமா காந்தியடிகள் முதலிய பேரறிஞர்கள் தோன்றி இந்திய விடுதலைக் காகப் பாடுபட்டு வெற்றியும் பெற்றார்கள். உலகத்திலே ஒரு நாளும் சூரியன் மறையாத பேரரசாட்சியைப் பல நூற்றாண்டுகள் நடத்திய ஆங்கிலேயர் திடீரென இந்திய ஆட்சியை நம்மிடம் ஒப்புவித்துவிட்டு இந்தியாவின்னும் வெளியேறிவிட்டார்கள். அதனால் நம் நாட்டு ஆட்சிப்பொறுப்பு நம்மீது சார்ந்தது.

நாட்டு மொழியே ஆட்சி மொழியாதல் வேண்டும்

நம் நாட்டு ஆட்சியின் முழு உரிமையும் நம்மைச் சேர்ந்து ஐந்தாண்டுகள் கழிந்துவிட்டன; இப்போது ஆறாவது ஆண்டும் தொடங்கியிருக்கிறது. இருந்தாலும் இந்தியநாட்டு ஆட்சி முன்போலவே ஆங்கிலத்திலேதான் நடைபெறுகின்றது. ஆங்கிலத்தைப் பதினைந்து ஆண்டுகளில் ஒழித்துக்கட்டி அதன் நிலையில் இந்தியைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்ற செய்தி இந்தியச் சட்டத்தில் இடம் பெறுவதாயிற்று. மாகாணங்கள் மொழிவாரியாகப் பிரிந்து அவ்வம் மொழியே வழங்கும் பகுதிகளில் ஆட்சி மொழியாதல் வேண்டும் என்ற கிளர்ச்சி நெடுங்காலமாக இருந்துவருகிறது. அப்படியானால்தான் மக்கள் மொழிப்பற்றும் நாட்டுப்பற்றுங் கொண்டு விடாது உழைத்துத் தாமும் மேன்மையடைந்து தம் நாட்டையும் மேலோங்குவிப்பர் என்பது உலக அறிஞர் கண்ட உண்மை.

ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்வரை இன்று மலையாளநாடு என்று சொல்லப்படும் திருவாங்கூர் அரசாட்சி தமிழிலேயே நடைபெற்றிருந்தது. இப்போது இலங்கையிலே தமிழ்மொழியும், சிங்களமும் ஆட்சிமொழிகளாய்விட்டன. நம் இந்தியாவின் ஒரு பகுதியாகிய மத்தியப் பிரதேசத்திலே மராத்தியும் இந்தியும் 1953 ஆகஃச்டு 15உ முதல் ஆட்சி மொழிகளாகவேண்டும் என்று அந்நாட்டு ஆட்சியாளர்கள் முடிவுகட்டிவிட்டார்கள். நம் சென்னை நாட்டு முதன் மந்திரியாக இருந்த ஓமந்தூர் இராமசாமி ரெட்டியார் இக்கருத்தினை நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே கண்டு தமிழ் நாட்டில் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் தமிழிலும், தெலுங்கு நாட்டில் கிழக்குக் கோதாவரி மாவட்டத்தில் தெலுங்கிலும் ஆட்சி நடக்கவேண்டுமென்று ஆணையிட்டார். அதனால் தேவையான ஆட்சிச் சொற்களை

அமைத்து ஒழுங்கு கண்டு அவ்வொழுங்கினை நாடு முழுமையிலும் மிக விரைவில் ஆட்சிக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்பது, அவருடைய கருத்து. திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் ஆங்கிலமும் தமிழும் வல்ல தக்க தலைவர்களை ஆட்சித் தலைவர்களாக்கி அரசாங்கம் வேண்டும் வசதிகள் செய்து தாராமையும், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் முதலிய பிற மொழியாளர் ஆட்சித் தலைவர்களாக அமைந்துள்ளமையும் ஆகிய பல காரணங்களால் அப்பகுதி யாட்சி வெற்றி பெறவில்லை.

நாடு, நகர், ஊர் ஆட்சி

அரசியற் கிளர்ச்சிகள் அந்தந்த நாட்டு மொழிகளிலேயே நடைபெற்றமையினாலேதான் மக்கள் மிக எளிதில் உரிமையுணர்ச்சி பெற்றார்கள். இந்தியாவின் பொதுமொழி எதுவாக இருந்தாலும் இந்தியா முழுமையும் மேலோங்குவதற்கு அந்தந்தப் பகுதியில் வழங்கும் மொழிதான் அந்தந்தப் பகுதியின் ஆட்சிமொழியாக ஆதல்வேண்டும். இப்போது தமிழ் நாட்டில் நாட்டாட்சி, நகராட்சி, ஊராட்சி எல்லாம் தமிழிலேயே நடைபெறுகின்றன. அதனால் ஆட்சிமுறையினைப் பொதுமக்கள் நன்றாகப் புரிந்துகொள்கிறார்கள்.

ஆட்சிக் கலைச்சொற்கள்

ஆங்கில ஆட்சிச் சொற்களுக்குப் பொருத்தமான தமிழ்ச் சொற்களைத் தமிழ்ப் பாதுகாப்புக் கழகத்தினர் முயன்று ஆக்கி 'ஆட்சிச்சொல் அகரவரிசை' என்ற நூலை வெளியிட்டிருக்கின்றார்கள். அச்சொற்களை வாங்கிப் பயன்படுத்தும்படி அரசாங்க நாட்டாட்சித்துறை (Local Administrative Department) ஆணை 1949லேயே பிறந்திருக்கிறது. ஆதலின் அத்துறையில் அச்சொற்கள் அதுமுதல் நம் நாட்டிற் பழக்கத்தில் இருந்து வருகின்றன. அதே சொற்களை அரசாங்கத்தின் ஏனைய துறைகளிலும் பயன்படுத்தும்படி செய்தால் ஆட்சி மிக எளிதாக நடைபெறும் என்பதில் தடையேயில்லை. அச்சொற்பட்டியில் இடம்பெறாத ஆங்கிலச் சொற்கள் தொகுக்கப் பெற்று அவைகளுக்கு ஏற்ற தமிழ்ச்சொற்கள் ஆக்கப்பெற்றோ அல்லது முடியாத இடத்து அவைகளே தமிழில் எழுதப் பெற்றோ கையாளும்படி தமிழ்நாடு முழுமைக்கும் ஆணையனுப்பினால் தமிழ்மொழி ஆட்சி விரைவில் நிலைபெறுவதாகும்.

தெளிவான சொற்கள்

ஆட்சி எளிதில் நடைபெறுவதற்கு ஆட்சியாளரிடம் அம் மொழியைப் பிழையற எழகவர் பேசவும் சிறமையிருத்தல்

வேண்டும். அத்திறமை அமையும்படி செய்துவிட்டால் இப் போது பதின்மர் கூடிப் பார்க்கும் வேலை ஐவரால் மிகத் திறம் படச் செய்துமுடிக்கப்பெறும். ஆட்சிச் சொற்கள் ஐயம்திரி பில்லாமல் பொருளைத் திட்டமாகக் குறிக்கும் தன்மையுடையன வாக அமைதல்வேண்டும். ஆங்கில ஆட்சி ஆங்கிலத்திலேயே பலப்பல நூற்றாண்டுகளாக நடைபெற்று வருவதோடு ஆங்கி லத்தை எவ்வளவோ துறைகளிலெல்லாம் ஆங்கிலர் வளப் படுத்தியிருந்தும் அவர்கள் இன்றும் தமது ஆட்சிமொழியைத் தெளிவாக்குவதற்கு முயற்சி செய்தே வருகின்றார்கள். ஆங்கில அரசாட்சித் தலைவர்களுடைய வேண்டுகோளின்படி 1951-ல் தெளி வான சொற்கள் (Plain words) என்ற நூலும், அதனைத் தெளி வாகத் தெரிந்துகொள்ளுவதற்கு ஏற்றதொரு விளக்க நூலும் (A. B. C. of Plain words) சர். எர்னஸ்டு கவர்க் (Sir Ernest Gowers) என்ற பெரியாரால் எழுதித் தரப்பெற்று அரசாங்கத் தாராலேயே அச்சிடப்பெற்று வெளிவந்துள்ளன. எவ்வளவுக் கெவ்வளவு தெளிவு இருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு திறமை நிலவும்; திறமை நிலவினால் குழப்பம் குறைந்து மறையும்; அதனால் நாடு பலவகையிலும் நலம்பெற்று ஒங்கி வளர்ந்து திகழும். ஆட்சியாளரும் பொதுமக்களும் ஒருவரையொருவர் நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டு நாட்டு வளத்தைப் பெருக்குவதில் ஒன்றுபட்டு உழைப்பார்கள்.

அரசாங்கம் செய்யவேண்டுவன

மத்தியப் பிரதேசத்தில் அந்நாட்டு மொழிகளாகிய மராத் தியும், இந்தியும் ஆட்சி மொழிகளாக 1953 ஆகஸ்டு 15உ முதல் நிலைபெறுகின்றன; அங்ஙனமே நம் தமிழ்நாட்டில் தமிழ் மொழி அந்நாள் தொடங்கியாவது ஆட்சிமொழியாக ஆக்கப் பெறுதல் வேண்டும்; அப்படியானால்தான் சில ஆண்டுகளிலா வது ஆட்சி திறம்பட அமையும். ஆதலின் இவ்வழியில் உடனே அரசாங்கம் செய்யவேண்டிய கடமைகள் பின் வருவன:—

1. 1953 ஆகஸ்டு 15உ முதல் வடக்கே திருப்பதி தொடங்கித் தெற்கே கன்னியாகுமரி வரையிலும் தமிழ்நாட்டில் தமிழே நீதிமன்றங்கள் முதலிய பல துறைகளிலும் ஆட்சி மொழியாதல் வேண்டும் என்று ஆணையனுப்பித் திட்டஞ் செய்தல் வேண்டும்.

2. கல்லூரிக் கல்வியும் தமிழிலேயே கற்பிக்கப்பெறுதல் இன்றியமையாதது.

3. பலதுறை அலுவலகத் தலைவர்களும் பணியாளர்களும் ஆசிரியர்களும் அச்சுத்துறையாளர்களும் தமிழைப் பிழையற எழுதவும் பேசவும் வகைசெய்தல் வேண்டும்.

4. தமிழ்நாட்டில் பெயர்ப்பலகைகளெல்லாம் தமிழி லேயே இருத்தல் வேண்டும்.

5. கடித மாதிரிகள் முதலிய பல படிகள் நல்ல மாதிரி யாக அமைத்து அச்சிட்டு உதவுதல் வேண்டும்.

6. இதனைக் கண்காணிப்பதற்கு ஓர் அறிஞர் கழகம் அமைக்கப்பெறுதல் வேண்டும்.

முதன்மந்திரி சக்கரவர்த்தி இராசகோபாலாச்சாரியார்

நம் சென்னை நாட்டு முதன்மந்திரி இராசகோபாலாச்சாரி யார் இணையற்ற தமிழ் மகன். தமிழ்க் கலைச் சொற்களை நமது சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச்சங்கம் ஆக்கியபோது இவர் அதற்குத் துணைசெய்ய வலிய முன்வந்து பூதநூற் கலைச்சொற் கழகத்துக்குத் தலைமை தாங்கி அரும்பாடுபட்டு அக்கலைச் சொற் களை ஆக்கித்தந்ததோடு பொருட்டுணையும் புரிந்து அவை அச்சானவுடனே அப்போது தாம் முதன்மந்திரியாக இருந்த செல்வாக்கினால் அரசாங்கச் செலவிற் படிகள் வாங்கித் தமிழ் நாட்டிலுள்ள உயர்பள்ளிக்கூடங்களுக்கெல்லாம் அனுப்பி அச் சொற்களைத் தாராளமாக ஆசிரியர் பயன்படுத்திக் கல்வி கற்பித் தல் வேண்டும் என்ற ஆணையும் அனுப்பினார்; (Government of Madras—Memo. No. 45290 B. 3—dated 9-11-1938). அப்போது இராசபாளையத்தில் நடைபெற்ற மாகாண அரசியல் மாநாட்டிலும் கலைச்சொல்லாக்கத்தைப் பாராட்டியும் அதற்கு ஆசிரியரும் அறிஞரும் துணைபுரிய வேண்டும் என்று வேண்டி யும் ஒரு தீர்மானமும் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றினார்.

பொருமையினாலே அறிவுக்கண் மழுங்கி மிகச் சிறுபான்மை யினராக வாழும் தமக்குச் சென்னை சேரவேண்டும் அல்லது தனிப்பகுதியாக இருக்கவேண்டும் என்று பிதற்றும் ஆந்திரத் தலைவர்களுக்கு ஆணித்தரமாக அறிவுரை கூறிச் சென்னை தமிழருக்கே என்பதை எடுத்துக்காட்டி வருகிறார். “தமிழில் எக்கருத்தையும் எளிதில் விளக்க முடியும்; கலைச்சொற்களும் எளிதில் அமைத்தற்கு ஏற்ற இயற்கைமொழி தமிழ்மொழி” என்ற உண்மையை விளக்கித் “தமிழில் முடியுமா?” என ஒரு சிறந்த நூலை ஆக்கியிருக்கிறார். இவர் இப்போது நம் நாட்டு முதன்மந்திரியாக இருப்பது நம் நாட்டுக்கு நல்ல காலமே என்பதில் தடையே இல்லை. இவருக்கு வாய்த்த கல்வி மந்திரியோ மிக நேர்மையான கருத்துடையார்.

கல்வி மந்திரி கிருஷ்ண ராவ்

திருச்சிராப்பள்ளி இந்திப் பிரசார சபை மாநாட்டை 22-10-1952-ல் தொடங்கி வைத்தபோது நம் கல்விமந்திரி பின்வருமாறு பேசினார் :—

“தாய்மொழியாகிய தமிழ்மொழியின் முதன்மையை நாட்டுமொழியாகிய இந்தி குறைப்பதனை நாம் ஒருநாளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்க முடியாது. தொடக்க, உயர் பள்ளிகளில் எல்லாப் பாடங்களும் இன்று தமிழ்மொழி வழியாகவே கற்பிக்கப் பெறுகின்றன. மிக விரைவில் கல்லூரிக் கல்வியும் தமிழ்மொழியிலேயே நடைபெறும் காலம் வந்தேதீரும். பல்கலைக் கழக ஆய்வுக் கழகத்தின் முடிவும் இதுவே. தென்னிந்திய நாட்டாட்சி தாய்மொழி வழியாகவே நடந்தாதல் வேண்டும். தாய்மொழிக்கு இடையூறு வரும் என்று மக்கள் உணர்ந்தால் உடனே தக்க முறையில் திட்டமிட்டுக் கிளர்ச்சி தொடங்குதல் வேண்டும். பல்கலைக் கழகத்தைத் தாய்மொழிக்கு முதன்மை தரும்படி வற்புறுத்துதல் வேண்டும். கல்வி மந்திரி என்ற நிலையில் நான் அக்கிளர்ச்சிக்குத் தக்க ஆதரவளிப்பேன்.”

ஆட்சிமொழி மாநாடு

ஆதலின் நாம் இந்த வேளையே மிகவும் பொருத்தமானது என்பதை உணர்ந்து நாடெங்கும் கிளர்ச்சி செய்து சென்னையில் அண்மையில் “ஆட்சிமொழி மாநாடு” நடத்தித் தமிழ்நாடெங்கும் ஆட்சி தமிழிலேயே நடைபெறுதல் வேண்டும் என்றும், பல்கலைக் கழகங்களிற் கல்வி தமிழ்மொழி வழியாகவே கற்பிக்கப் பெறுதல் வேண்டும் என்றும் வற்புறுத்தி வேண்டிக் கொள்வோம். தமிழ் நாட்டில் ஆட்சி தமிழிலேயே நடக்குமாறும், பல்கலைக் கழகங்களிலும் தமிழ் வழியாகவே பல்கலைப் பாடங்களும் கற்பிக்கப் பெறுமாறும் நமது முதன்மந்திரியாரும் கல்வி மந்திரியாரும் ஆவனசெய்து பெருநலம் விளைவிப்பார்கள் என்பதில் தடையேயில்லை.

தமிழ்ப் பெருமக்களே! முன்வாருங்கள், சாதி சமய குல வேறுபாடின்றி ஒன்றுபட்டுக் கிளர்ச்சி செய்யுங்கள், தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றி அனுப்புங்கள், நினைத்ததை முடித்து வெற்றி காணுங்கள்.

“ஆக்கம் அர்வினாய்ச் செல்லும் அசைவிலா
ஊக்கம் உடையான் உழை.”

(தமிழ்மறை)

சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச்சங்கம் கூட்டுவிக்கும்

ஆட்சிமொழி மாநாடு

[டாக்டர், கணியர், இ. மு. சுப்பிரமணிய பிள்ளை]

[மொழிப்பற்றி நமது இந்திய அரசியல் அமைப்புக் கூறுவதனைத் தமிழ்ப் பொதுமக்கள் தெரிந்துகொள்ளும்படி கீழே தருகின்றோம்.]

பாகம்17—அரசாங்க மொழி

பகுதி 1. இந்திய யூனியன் மொழி

இந்தியாவின் அரசியல் மொழி

343. (1) யூனியனின் அரசாங்க மொழி தேவநாகரி எழுத்தால் எழுதப்பட்ட இந்தியாக இருத்தல்வேண்டும். யூனியனின் அரசாங்கக் காரியங்களுக்காகக் கையாளவேண்டிய இலக்கங்களின் வடிவம் இந்திய இலக்கங்களின் உலகப் பொது வடிவாக இருத்தல்வேண்டும்.

(2) 1-ம் உட்பிரிவில் எவ்வாறு இருந்தாலும் இந்த அரசியலமைப்பின் தொடக்கத்திற்கு அடுத்து முன்னதாக ஆங்கிலமொழி பயன்படுத்தப்பட்டுவந்த யூனியனின் அரசாங்கக் காரியங்களுக் கெல்லாம் இந்த அரசியலமைப்பின் தொடக்கத்திலிருந்து பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு அந்த மொழியே தொடர்ந்து பயன்படுத்தப்பட்டு வரவேண்டும்.

இருந்தாலும், மேற்சொன்ன காலத்தில் யூனியனின் அரசாங்கக் காரியங்கள் எவைகளுக்கேனும் ஆங்கில மொழியோடு இந்தியையும், இந்திய இலக்கங்களின் உலகப் பொது வடிவத்தோடு தேவநாகரி வடிவத்தையும் பயன்படுத்துவதற்கு நாட்டுத் தலைவர் தமது ஆணையினால் அதிகாரம் அளிக்கலாம்.

(3) இப் பிரிவில் எவ்வாறு இருந்தாலும், மேற் சொன்ன பதினைந்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு சட்டத்தினால் (அ) ஆங்கிலமொழியை அல்லது (ஆ) இலக்கங்களின் தேவநாகரி வடிவத்தை,

அச் சட்டத்திற் குறிப்பிடப்படும் காரியங்களுக்காகப் பயன்படுத்துவதற்குப் பார்லிமெண்டு ஏற்பாடு செய்யலாம்.

அரசாங்க மொழியைப்பற்றிய கட்டளைக்கழகமும் பார்லிமெண்டு உட்கழகமும்

344. (1) இந்த அரசியலமைப்பின் தொடக்கத்திலிருந்து ஐந்து ஆண்டுகள் முடிவடைந்ததும், அதற்கு அப்பால் அத்

தொடக்கத்திலிருந்து பத்தாண்டுகள் முடிவடைந்ததும், நாட்டுத் தலைவர் தமது கட்டளையினால் ஒரு தலைவரையும் எட்டாவது தபசிற் குறிப்பிடப்பட்ட பல்வேறு மொழிகளின் பிரதிநிதிகளாக நாட்டுத்தலைவர் நியமிக்கும் மற்றைய உறுப்பினர்களையும் கொண்டுள்ள ஒரு கட்டளைக் கழகத் (Commission)தை அமைத்தல் வேண்டும்; மேலும், அந்தக் கட்டளை அக் கட்டளைக் கழகம் பின்பற்றவேண்டிய நடைமுறையை வரையறுத்தல் வேண்டும்.

(2) (அ) யூனியனின் அரசாங்கக் காரியங்களுக்காக இந்தியை மேன்மேலும் பயன்படுத்தல்;

(ஆ) யூனியனின் அரசாங்கக் காரியங்கள் எல்லாவற்றிற்குமோ அல்லது எவற்றிற்கோ ஆங்கிலத்தைக் கையாளுவதைக் கட்டுப்படுத்துதல்,

(இ) 348-வது பிரிவிற் கூறப்பட்ட காரியங்கள் எல்லாவற்றிற்குமோ அல்லது அவைகளில் எவற்றிற்கோ பயன்படுத்த வேண்டிய மொழி,

(ஈ) யூனியனின் காரியங்களில் ஏதாவது குறிப்பிட்ட ஒன்றிற்கோ அல்லது பலவற்றிற்கோ பயன்படுத்தவேண்டிய இலக்கங்களின் வடிவம்,

(உ) யூனியனின் அரசாங்க மொழியையும், யூனியனுக்கும் ஒரு நாட்டிற்கும் இடையிலோ ஒரு நாட்டிற்கும் மற்றொரு நாட்டிற்கும் இடையிலோ வழங்கவேண்டிய மொழியையும், அவற்றின் பயனையும்பற்றி நாட்டுத் தலைவரால் அக் கட்டளைக் கழகத்துக்கு அனுப்பப்படும் ஏனைய பொருள்கள்.

இவைகளைக் குறித்துச் செய்யவேண்டியதை நாட்டுத் தலைவருக்கு எடுத்துக் கூறுதல் அக் கட்டளைக் கழகத்தின் கடமையாகும்.

(3) (2)ம் உட்பிரிவின் கீழ்ச் செய்ய வேண்டியதை எடுத்துக் கூறும்போது, கைத்தொழில், பண்பாடு, விஞ்ஞானம் ஆகிய துறைகளில் இந்தியாவின் முன்னேற்றத்தையும், இந்தி பேசப்படாத பாகங்களைச் சேர்ந்த மக்களின் அரசாங்கப் பணியாளர்பற்றிய உரிமைகள் பாத்தியதைகள் இவற்றையும்பற்றி உரிய அளவிற்கு அக் கட்டளைக் கழகம் கவனம் செலுத்துதல் வேண்டும்.

(4) வீதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறைப்படி ஒற்றை மாற்று வாக்கினால் முறையே மக்கட் சபையின் உறுப்பினர்களால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கட்சபையின் அங்கத்தினர்

கள் இருபது பேரும், நாடுகளின் கழக (Council of States) த்தால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அக் கழகத்தின் உறுப்பினர் பத்துப் பேரும் ஆக முப்பது பேர்கள் அடங்கிய உட்கழகம் (Committee) ஒன்று அமைக்கப் பெறல்வேண்டும்.

(5) (1)ம் உட்பிரிவின்கீழ் அமைக்கப்பட்ட கட்டளைக் கழகத்தின் முடிவுகளை ஆராய்ந்து அவற்றைப்பற்றித் தனது கருத்தினை நாட்டுத் தலைவருக்கு அறிவித்தல் அவ்வுட்கழகத்தின் கடமையாகும்.

(6) 343-வது பிரிவில் எவ்வாறு இருப்பினும் (5)ம் உட்பிரிவிற் குறிப்பிட்ட அறிக்கையைக் கவனித்து ஆராய்ந்த பிறகு அந்த அறிக்கை முழுவதையுமோ அதன் ஒரு பாகத்தையோ பின்பற்றி நாட்டுத்தலைவர் கட்டளைகள் பிறப்பிக்கலாம்.

பகுதி 2. நாட்டு மொழிகள்

ஒரு நாட்டின் அரசியல்மொழி அல்லது மொழிகள்

345. 346-வது, 347-வது பிரிவுகளின் கட்டளைகளுக்கு உட்பட்டு, ஒருநாட்டின் சட்டமன்றம் சட்டத்தினால் அந்த நாட்டில் வழங்கிவரும் மொழிகளில் ஒன்றையோ பலவற்றையோ அல்லது இந்தியையோ அந்த நாட்டின் அரசியற் காரியங்கள் எல்லாவற்றிற்குமாவது அல்லது எவற்றிற்குமாவது கையாள வேண்டிய மொழி அல்லது மொழிகளாகக் கொள்ளலாம்.

என்றாலும், அந்த நாட்டின் சட்டமன்றம் சட்டத்தினால் வேறு விதமாக ஏற்பாடு செய்யும்வரை அந்த நாட்டினுள் அந்த அரசியற் காரியங்களுக்கு இந்த அரசியலமைப்பின் தொடக்கத்திற்கு அடுத்து முன்னதாக ஆங்கிலமொழி கையாளப்பட்டு வந்ததோ அந்தக் காரியங்களுக்கு அந்தமொழி தொடர்ந்து கையாளப்பட்டு வரவேண்டும்.

ஒரு நாட்டிற்கும் மற்றொரு நாட்டிற்கும் இடையே அல்லது ஒரு நாட்டிற்கும் யூனியனுக்கும் இடையே வழங்கிவரவேண்டிய அரசியல் மொழி

346. யூனியனில் அரசியற் காரியங்களுக்காகக் கையாளலாம் என அப்போது திட்டமாக முடிவு செய்யப்பட்ட மொழியே ஒரு நாட்டிற்கும் மற்றொரு நாட்டிற்கும் இடையேயும் ஒரு நாட்டிற்கும் யூனியனுக்கும் இடையேயும் வழங்கி வரவேண்டிய அரசியல் மொழியாகும்.

என்றாலும், இரண்டு அல்லது அவற்றிற்கு மேற்பட்ட நாடுகள் தமக்கிடையே இந்தி அரசாங்க மொழியாக வழங்க வேண்டும் என்று ஒத்துக்கொண்டால் அந்த மொழி அவ்வாறு வழங்கப்படலாம்.

ஒரு நாட்டின் மக்களில் ஒருபகுதியினர் பேசும் மொழியைப் பற்றிய சிறப்பு ஏற்பாடு

347. ஒரு நாட்டின் மக்களில் கணிசமான வீதத்தினர் தாங்கள் பேசும் மொழியின் வழக்காற்றை அந்த நாடு ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள் என அதன் பொருட்டுச் செய்துகொண்ட விண்ணப்பத்தின்பேரில், நாட்டுத் தலைவருக்கு நன்கு விளங்கினால், அவர் தாம் குறிப்பிடும் காரியத்திற்கு அந்த நாடு முழுவதிலுமோ அல்லது அதன் ஒரு பாகத்திலோ அந்த மொழியையும் முறைப்படி ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் எனக் கட்டளையிடலாம்.

பகுதி 3.—உச்சநீதிமன்றம், உயர்நீதிமன்றங்கள்
முதலியவற்றின் மொழி

உச்ச நீதிமன்றிலும், உயர்நீதிமன்றங்களிலும் சட்டங்கள் மசோதாக்கள் முதலியவற்றுக்காகக் கையாளவேண்டிய மொழி.

348. (1) இப் பாகத்தின் மேற்கூறிய சரத்துக்களில் எவ்வாறு இருந்தாலும், பார்லிமெண்டுச் சட்டத்தினால் வேறு விதமாக ஏற்பாடு செய்யும்வரை :—(அ). உச்சநீதி மன்றத் (Supreme Court) திலும் உயர்நீதி மன்றம் ஒவ்வொன்றிலும் நிகழும் எல்லா நடவடிக்கைகளும்,

(ஆ) (க) பார்லிமெண்டுச் சபை ஒன்றிலாவது, ஒரு நாட்டின் சட்டமன்றச் சபையிலாவது சபை ஒன்றிலாவது கொண்டு வரப்படும் எல்லா மசோதாக்களும் அவற்றிற்குக் கொண்டுவரப்படும் எல்லாத் திருத்தங்களும்,

(கா) பார்லிமெண்டால் அல்லது ஒரு நாட்டின் சட்டமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட எல்லாச் சட்டங்களும், நாட்டுத் தலைவரால் அல்லது ஒருநாட்டின் அரசபால் (கவர்ன)ரால் அல்லது அரசப் பிரமுகரால் வெளிப்படுத்தப்படும் எல்லா அவசரச்சட்டங்களும்,

(கி) இந்த அரசியல் அமைப்பின்கீழாவது பார்லிமெண்டால் அல்லது ஒருநாட்டின் சட்டமன்றத்தால் செய்யப்பட்ட ஒரு சட்டத்தின்கீழாவது பிறப்பிக்கப்பட்ட எல்லாக்

கட்டளைகளும், விதிகளும், துணைவிதிகளும், இவற்றின் அதிகாரபூர்வமான வாசகங்களும் ஆங்கில மொழியில் இருத்தல் வேண்டும்.

(2) (1)ம் பிரிவின் (அ) உட்பிரிவில் எவ்வாறு இருந்தாலும், ஒரு நாட்டின் அரசபாலரோ அரசப் பிரமுகரோ நாட்டுத் தலைவரின் முன்சம்மதத்துடன் அந்த நாட்டில் முதன்மை இடமுடைய உயர்நீதிமன்றத்தின் நடவடிக்கைகளில் இந்தியை யாவது அந்த நாட்டின் அரசாங்கக் காரியங்கள் எவற்றிற்காக வேனும் கையாளப்படும் வேறு எந்த மொழியையாவது கையாளுவதற்கு அதிகாரபூர்வமாக அனுமதி யளிக்கலாம்.

என்றாலும், அத்தகைய உயர்நீதி மன்றத்தால் பிறப்பிக்கப் பட்ட அல்லது செய்யப்பட்ட ஒரு தீர்ப்பு, டிக்கிரி அல்லது கட்டளைக்கு இப் பகுதியில் உள்ளது எதுவும் கையாளப்பட மாட்டாது.

(3) (1)ம் பிரிவு (ஆ) உட்பிரிவில் எவ்வாறு இருப்பினும், ஒரு நாட்டின் சட்டமன்றத்தில் கொண்டுவரப்படும் மசோதாக்களிலாவது அல்லது அச்சட்ட மன்றத்தால் நிறைவேற்றப்படும் சட்டங்களிலாவது, அந்த நாட்டின் அரசபாலர் அல்லது அரசப் பிரமுகரால் வெளியிடப்படும் அவசரச் சட்டங்களிலாவது அந்த உட்பிரிவின் மூன்றாம் பத்தியிற் குறிப்பிட்ட கட்டளைவிதி துணைவிதி அல்லது ரெகுலேசன் எதிலாவது கையாளுவதற்காக ஆங்கிலமொழியல்லாத வேறு மொழியை அந்த நாட்டின் சட்டமன்றம் விதித்திருந்தால், அந்த நாட்டின் அரசாங்க வெளியீட்டில் அந்த நாட்டின் அரசபாலருடைய அல்லது அரசப் பிரமுகருடைய அதிகாரத்தின்கீழ் ஆங்கில மொழியில் வெளியிடப்படும் அதன் மொழிபெயர்ப்பே இப் பிரிவின்கீழ் ஆங்கிலமொழியில் அதன் அதிகாரபூர்வமான வாசகமாகக் கருதப்படவேண்டும்.

மொழியைப்பற்றிச் சில சட்டங்களை இயற்றுவதற்கான சிறப்பு நடைமுறை

349. இந்த அரசியலமைப்பின் தொடக்கத்திலிருந்து பதினைந்து ஆண்டிற்கு, 348-வது பிரிவின் (1)ம் உட்பிரிவிற்கு சொல்லப்பட்ட காரியங்களில் எதற்காகவேனும் கையாளவேண்டிய மொழியைப்பற்றி ஏற்பாடு செய்யும் மசோதா அல்லது திருத்தம் எதையும், நாட்டுத் தலைவரின் முன் அனுமதியின்றிப் பார்லிமெண்டுச் சபை எதிலும் கொண்டுவரோ பேசவோகூடாது. மேலும் நாட்டுத் தலைவர் 344-வது பிரிவின் (1)ம் உட்பிரிவின்

கீழ் அமைக்கப்பட்ட கட்டளைக் கழகத்தின் முடிவுகளையும் அப் பிரிவின் (4)ம் உட்பிரிவின் கீழ் அமைக்கப்பட்ட உட்கழகத்தின் அறிக்கையையும் கவனித்து ஆராய்ந்த பிறகன்றி, அத்தகைய மசோதா எதையாவது கொணருவதற்கோ அத்தகைய திருத்தம் எதையாவது எடுத்து மொழிவதற்கோ தமது அனுமதியை அளித்தல் ஆகாது.

பகுதி 4.—சிறப்புக் கட்டளைகள்

மனக்குறைகளைத் தீர்க்கும்பொருட்டுச் செய்துகொள்ளும் விண்ணப்பங்களிற் கையாளவேண்டிய மொழி

350. ஒவ்வொருவரும் தம் மனக்குறையைத் தீர்த்துக் கொள்ளும்பொருட்டு யூனியனின் அல்லது ஒரு நாட்டின் அல்லது வலர் அல்லது அதிகாரி ஒருவருக்கு, சமயத்திற்கு ஏற்ப, யூனியனிலாவது அல்லது நாட்டிலாவது பயன்படும் மொழிகளில் எதிலேனும் விண்ணப்பம் கொடுக்க உரிமையுள்ளவர் ஆவார்.

இந்திமொழியை வளர்ப்பதற்கான கட்டளை

351. இந்திமொழி பரவுவதற்கு ஆவன செய்தலும், இந்தியாவின் பல கூறுடைய பண்பாட்டின் எல்லாத் தன்மைகளையும் வெளியிடுவதற்கேற்ற கருவியாகப் பயன்படுமாறு அதை வளர்த்தலும், அதனுடைய தனிப்பண்பிற்கு இடையூறின்றி இந்துஃச்தானியிலும் எட்டாவது தபசிற் குறிப்பிட்ட மற்றைய இந்திய மொழிகளிலும் வழங்கும் வடிவங்களையும் நடையையும் சொற்றொடர்களையும் அமைத்துக் கொள்வதன் மூலமாகவும், அதனுடைய சொல்வளத்திற்கு இன்றியமையாததாகவோ பொருத்தமாகவோ உள்ள இடங்களில், முதலாவது சம்ஃசுகிருதத்திலிருந்தும் அடுத்தபடியாக மற்றைய மொழிகளிலிருந்தும் சொற்களை எடுத்துக்கொள்வதன் மூலமாகவும் இந்தி மொழியைச் செழிப்புறச் செய்தலும் யூனியனின் கடமையாகும்.

தமிழ்நாட்டு விளையாட்டு

5. தொண்டி

[திரு. ஞா. தேவநேயன்]

ஆடிடமும் பொழுதும் ஆடுவாரும்

நொண்டி என்பது, பொட்டலிலும் திறந்த வெளிநிலத் திலும், பெரும்பாலும் சிறுவரும் சிறுபான்மை சிறுமியரும், பகலிலும் நிலவிரவிலும் விளையாடும் ஒரு விளையாட்டு.

ஆடுகருவி

ஆடுவார் தொகைக்கேற்ப நிலத்திற் கீறப்பட்ட ஒரு சிறு அல்லது பெரு வட்டமே இவ்வாட்டுக் கருவியாம்.

ஆடுமுறை

இருவருக்குக் குறையாத சிலரும் பலரும் சமத்தொகைய வான இருகட்சிகளாய்ப் பிரிந்து கொள்ளல் வேண்டும். இரு வர்க்கு மேற்பட்டவராயின் உத்திகட்டிப் பிரிந்து கொள்வர்.

மரபான முறைகளுள் ஒன்றன்படி துணிந்துகொண்டு ஒரு கட்சியார் வட்டத்திற்குள்ளிறங்குவர். மறு கட்சியார் வெளி நின்றிகொண்டு, ஒவ்வொருவராய் ஒவ்வொருமுறை வட்டத் திற்குள் நொண்டியடித்துச் சென்று, உள் நிற்பாருள் ஒருவ ரையோ பலரையோ எல்லாரையுமோ தொட முயல்வர். தொடப் பட்டவர் உடனே வெளிவந்துவிடல் வேண்டும். உள்நிற்பார் அனைவரும், தம்மை நொண்டியடிப்பவர் தொடாதவாறு, வட்டத் திற்குள் அங்குமிங்கும் ஓடித்திரிவர். அங்ஙனம் ஓடும்போது கோட்டை மிதிப்பினும், கோட்டிற்கு வெளியே கால் வைப்பி னும், உடனே வெளிவந்துவிடல் வேண்டும். நொண்டியடிப்பார் களைத்துப்போயின் கோட்டிற்கு வெளியே சென்று காலூன்றல் வேண்டும். ஒருமுறை வெளியே சென்றபின், காலூன்றாக் காலும், மீண்டும் உள்ளேவரல் கூடாது. நொண்டியடிப்பவர் வட்டத்திற்குள்ளும் கோட்டின்மேலும் காலூன்றினும், கோட்டை மிதிக்கினும், அவர் தொலைவதோடு, அவராலும் (அவர் பிந்தினவராயின்) அவருக்கு முந்தினவராலும் தொடப் பட்டு வெளியேறியுள்ள அத்துணைப்பேரும் உடனே உள்ளே வந்து விடுவர். மீண்டும் அவரைத் தொடுதல் வேண்டும். ஒருவர் நொண்டியடித்து முடிந்தபின், இன்னொருவர் நொண்டி யடிப்பர். வெளிநிற்கும் கட்சியாருள், முதலிலோ இடையிலோ இறுதியிலோ நொண்டியடிப்பவர் ஒருவரே உள்நிற்பார் எல்லா ரையும் தொட்டுவிடுவதுமுண்டு; ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொருவ ரைத் தொடுவதுமுண்டு; இடையிட்டு ஒரோவொருவர் ஒருவ ரையோ பலரையோ தொடுவதுமுண்டு; ஒரேயொருவர் ஒரே யொருவரைத் தொடுவதுமுண்டு; ஒருவரும் ஒருவரையும்

தொடாதிருப்பதுமுண்டு. இங்ஙனம், உள்நிற்கும் கட்சியாருள் ஒருவரே வெளியேறியிருத்தலும், சிலரோ பலரோ வெளியேறியிருத்தலும், அனைவரும் வெளியேறியிருத்தலும், அனைவரும் வெளியேறாதிருத்தலும், ஆகிய நால்வகை நிலைமை ஏற்படக் கூடும்.

வெளிநிற்கும் கட்சியாருள் அனைவரும் நாண்டியடித்து முடிந்தபின், அல்லது உள்நிற்கும் கட்சியாருள் அனைவரும் தொடப்பட்டபின், ஓர் ஆட்டம் முடியும்.

ஆட்டவெற்றி

உள்நிற்பார் அனைவரும் தொடப்பட்டுவிடின் வெளிநிற்பார்க்கும், அங்ஙனமன்றி ஒருவர் எஞ்சியிருப்பினும் உள்நிற்பார்க்கும், வெற்றியாம்.

ஆட்டத் தொடர்ச்சி

ஒருமுறையாடியபின், மீண்டும் ஒருமுறையோ பல முறையோ ஆட நேரமும் விருப்பமுமிருப்பின், அங்ஙனஞ் செய்வார். முந்திய ஆட்டத்தில் வென்ற கட்சியாரே பிந்திய ஆட்டத்திலும் உள்நிற்பார். உள்நிற்பதே இனியதாகக் கருதப்படும்.

ஆட்டுத் தோற்றம்

இவ்விளையாட்டு போர்விளையினின்று தோன்றியதாகும். போர்க்களத்தில் ஒருகால் வெட்டுண்ட மறவன் மறுகாலால் நாண்டியடித்துச் சென்றே, தான்பட்டு வீழுந்துணையும், பகைவரை வெட்டி வீழ்த்துவதுண்டு. இம்மறவினையை நடித்துக் காட்டும் முகமாகவே இவ்விளையாட்டுத் தோன்றிற்று.

குறைத்தலைகள் கூத்தாடுவதும் தலையைக் கையிலேந்தி நிற்பதும் போன்ற மறவினைகளை நோக்கும்போது, ஒருகாற் குறைகள் நாண்டிச்சென்று நூழிலாட்டுவது வியப்பன்று.

கள்வனொருவன் படையிலுள்ள குதிரையொன்றைத் திருட முயன்று கால் தறியுண்டபின் நல்வழிப்பட்ட செய்தியைச் சிந்துச் செய்யுளாற் புனைந்துகூறும், நோண்டி, நாடகம் என்னும் நாடக நூல்வகையும் உளது. 'சீதக்காதி நாண்டிநாடகம்' இதற்கோர் எடுத்துக்காட்டாம். இந் நாடகச் செய்தி மேற்கூறிய போர்வினைச் செய்தியின் வேறாம்.

ஆட்டின்பயன்

ஒருகால் நோய்ப்பட்டும் வெட்டுண்டும் நடக்கவியலாத போது மறுகாலால் நாண்டியடித்து வேண்டுமிடஞ் செல்வதற்கான பயிற்சியை, இவ்விளையாட்டு அளிக்கும்.

புலவர் அறம்

[திரு. க. குமரன்]

தன்னலம் பேணப் பொன்னல மிக்கது புலவருள்ளம். அருளெனும் பெருஞ்செல்வமிக்க திருவாளர்கள் புலவர்கள். அறிவேனுந் தோட்டியால் அகமெனும் மதயானையை அடக்கும் ஆண்மை படைத்த வீரர்களே புலவர்கள். மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவியெனும் ஐம்பொறிகளும் அவர்கள் வயப்பட்டு நடக்கச்செய்யும் ஆற்றல்மிக்கவர்கள். தாம் கற்றறிந்தனவும், கேட்டறிந்தனவும் வருங்கால மக்களுக்கெனவே போற்றும் கடப்பாட்டை மேற்கொண்டவர்கள். நாட்டு நன்னலமே தன்னலம் எனக்கொண்டு நாட்டு மக்களை அறிவின்மை சூழ்ந்து ஆட்கொள்ளும் நேரத்திலே - அடிமைகொள்ளும் அரசர்களின் ஆதிக்க வெறி புகுந்தலைக்கும் நேரத்திலே - கொடுங்கோலாட்சி மக்களை அச்சுறுத்தி இறை பெறுநெறி பிறழ்ந்து நலிக்கும் நேரத்திலே-புலவர்களின் உள்ளம் கொதிக்கும் - சூழறும் - எரி மலையாகும். - அது தன் எண்ணக் குழம்புகளை அரசனாயினும் அஞ்சாது எதிர்உமிழும். அஞ்சல் எதற்கு? மக்கள் நலனுக்குப் பாடுபடும் மாண்பு மிக்க புலவர்கள் மதிக்கத்தகும் தலைவர்களல்லவா? கொடுங்கோல் மன்னராம் கொடுவிலங்குகள் ஆற்றொணக் கொடுத்துன்பங்களைச் செய்து அச்சுறுத்தும் போது சொல்வாஸ்கொண்டு வெட்டிச் சாய்க்கும் நேரத்திலே புலவர்கள் முன் நால்வகைப் படையும் ஏதுஞ் செய்ய முடியா! இத்தகு சீர்த்திபெற்ற நாவரசர்கள் அன்றிருந்தனர். என்று? அதுதான் நம் மனக்கண்முன் தோன்றும் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட காலம்!

பண்டையினும் இக்காலம் விஞ்ஞானப் பயன்களில் முன்னேறியிருந்தும், அக்காலப் புலவர்களின் பெருமிதம் இக்கால நம்மனோரிடம் காணப்பெற்றிலோம். என்னே இனிவரவு! என்னே இவர்களின் மன ஒடுக்கம்! 'நன்மையை நன்று' என்றும், 'தீமையைத் தீயது' என்றும் வாயால் கூறுதற்கே அஞ்சுகின்றனர். அச்சமெனும் பேய் அகத்தணைக்க, கோழையெனும் அமனியிற் சாய்ந்து, அரசியலுக்குந் தமக்குந் தொடர்பு காணாது, பெருந் துயில்கொண்ட புலவர்களே எழுங்கள்! வீறு பெறுங்கள்! நம் பாண்டிப் புலவரைச் சிறிது மனக்கண்ணால் நோக்குமின்!

பாண்டிய நாட்டை ஒருகால் அறிவுமிக்க ஓர் அரசன் ஆண்டுவந்தான். எனினும் அவன் அங்கங்களில் ஒன்றாகிய

அறிவற்ற அமைச்சு அவனை ஆட்கொண்டது. அதனால், அச் செவ்வறிவாரந்த நம்பியும் மனமயங்கினன். அப்பாண்டியன் அறிவுடை நம்பியையுங்கூட, அறிவற்ற - அரசன் நச்சியதையே விரும்பிக் கூறும் ஆரவாரமிக்க - தமக்கென ஒரு சூழ்வில்லா - தகவில்லா அமைச்சுக் குழு ஆட்கொண்டது என எண்ணும் போதுதான்,

‘நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றுகு மாந்தர்க்
கினத்தியல்ப தாகு மறிவு’

என்னும் வள்ளுவர் வாய்மை உறுதிப்படுத்தப் படுகிறது.

என் செய்தான்? குடிகளிடம் நெறிபிறழ்ந்து வரி வாங்கினான். அவ்வரிகொடுக்க இயலாது மக்கள் தவித்தனர். அவர்கள் தவிப்பு மதியற்ற அமைச்சர் சூழ்ந்த அரசன்கண்ணுக்குப் புலப்படவில்லை. விதிவலியாற் கெடுமதி கண்ணுக்குத் தோன்றாதன்றோ? ஆனால், அதே நேரத்தில் புலவர் ஒருவருக்கு மட்டும், அரசாங்க அலுவலர் மக்களைத் துன்புறுத்துவதும், அவர்கள் அல்லற்பட்டு ஆற்றாது அழுவதும் புலப்படலாயிற்று. அவ்வேழை மக்களின் கண்ணீரே அரசாட்சியை அழிக்கும் படையாக மாறும் என்பதை அரசனுக்கு அந்நேரத்தில் எடுத்துரைக்க யாரும் முந்தவில்லை. ஆயின், புலவருக்குமட்டும் ஏழை மக்களின் கண்ணீர் நெஞ்சு சுடும் தீக்கோலாக மாறியது. அத் தீக்கோலின் அனல் என் செய்தது? புலவரைப் புரவலனிடம் போக்கியது. சினம் மிக்க புலவர் ஏறுபோற் பீடுநடையிட்டு அரசவை அடைந்து காவலனைக் கண்டார். ‘வாழி’ என்று வாழ்த்துங் கூறினார். பின்னர்த் தம் மனக் குமுறலைக் கொட்டினார். மக்களின் துணையாயிருந்து, மன்னனென்றும் பாராது இடித்துரைத்தார். எவ்வாறு? நாகரிகமற்ற முறையிலா? அல்ல; உரிமைக்காகப் போராடும் சினமிக்க அந்நேரத்திலும் தண்ணிய, வெய்ய, இனிய சொற்களைக்கொண்டே அறிவு மயங்கிய பாண்டியனை அறிவுடை நம்பியாக்கினார். என்ன கூறினார்?

“நம்பீ! களிஞ்ஞெ பெரியது! அதற்குணவிடலோ அருமை! எனினும் நம்மிடம் அதைப் பொருட்படுத்தத் தேவையில்லாத அளவுக்கு நூற்றுக் கணக்கில் பல வேலி நிலங்கள் உள்ளன. இச்செல்வச் செருக்கினால், அப் பெருங்களிறை விளைந்துள்ள அப்பெருஞ் செய்களில் தானே உண்ணும்படி அவிழ்த்துவிடின், அது வயிறுர உண்ணுவதுங் குறைந்து நிலத்தில் சேற்றில் அழிந்துபடும் நென்மணிகளே மிகுதி! அவ்வாறன்றி அளவுகளில் மிகக் குறைந்த ‘மா’ என்ற அளவுள்ள சிறு நிலத்தில்

விளையும் நென்மணிகளை நாமே யறுத்துச் சமைத்துக் கவள மாக்கி அக்களிற்றுக் களிப்பின் அவ்வுணு பன்னாட்காகும்! அது போல, ஒரு அரசன் குடிகளிடம் பெறும் நெறியறிந்து இறை பெறின், மக்களெல்லாம் கொடுக்கும் இறைபுடன் 'எம்மரசன் வாழவேண்டும்' என வாழ்த்திக் கோடி பல கொடுப்பர். அவ்வாறு கொள்ளாது நெறி பிறழ்ந்து வரிகொள்ளின், தானுந் தாய்க்காமல் - பிறரும் பயன்கொள்ள முடியாத அளவுக்கு நென் மணிகளைச் சேற்றில் உழக்கி நிலம் பாழாக்கிய யானை வயிறூர உண்ணுமற் பசியுடன் வருந்தியதொப்ப, தானும் பயன்படான் - குடிகளையும் பயன்கொள்ள விடானாய் வேந்தன் குடிமக்களின் உள்ளக் கொதிப்புக்கு ஆளாகித் தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுட மாய்வன். ஆகலின், அறிவுமிக்க பாண்டிய! மக்களின் அல்லலைக் கண்கொண்டு நோக்கி வரிவீடு செய்க,' என்று நயமாக எடுத்துரைத்தார். வேந்தனுடைய அறிவுமயக்கம் தெளிந்தது. பொருந்தா இறைகளை வீடு செய்தனன்.

என்னே புலவரின் அஞ்சாமை! என்னே புலவரின் நயப்பாடமைந்த சொல்லாற்றல்! அவருடைய அஞ்சாமை, நால் வகைப் படையும் - அதிகாரமும் பெற்ற அரசனை ஆட்கொண்டு வெற்றியடைந்தது. இஃதன்றோ புலவர் அறம்! அப்புலவரின் அஞ்சாமை, சொல்லாற்றல், கூர்மதி, காலங்கருதி மக்களைக் காப்பாற்றும் திறன், நம் புலவர்களுக்கு இப்போது வருமா? வரின் அந்நாளே நம் திருநாளாகும்! அப்போதுதான் பிறக்கிறது பண்டைத் தமிழரின் ஆட்சி!

மேற்கூறிய அறங்கூறு நாவின் யாரோ? அவரே பாண்டிய நாட்டுப் 'பிசிர' என்ற ஊரின் கண் வாழ்ந்த 'ஆந்தையார்' என்ற ஆழமிக்க நெஞ்சுடை அறிவாளர். அத்திருப் பேரறிஞர் வாழி!

அவர் பாட்டினால் உலகுய்யச் செய்த பாண்டியனார் அறிவுடை நம்பியும் வாழ்க!

காய்நெல் லறுத்துக் கவளங் கொள்ளே
மாதிறை வில்லதும் பன்னாட் காகும்
நூறுசெறு வாயினுந் தமிழ்த்துபுக் குணினே
வாய்ப்புரு வதனினும் கால்பெரிது கெடுக்கும்
அறிவுடை வேந்த னெறியறிந்து கொள்ளினே
கோடி யாத்து நாடுபெரிது நந்தும்
மெல்லியன் கிழவ னாகி வைகலும்
வரிசை யறியாக் கல்லென் சுற்றமொடு
பரிவுதப எடுக்கும் பிண்டம் நச்சின்
யானை புக்க புலம் போலத்
தானும் உண்ணுன் உலகமும் கெடுமே

(புறம்: கஅச)

திருவெம்பாவை

[திரு. ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, நியாகராயர் கல்லூரி, மதுரை]

(சிலம்பு - ௨௪; பரல் - ௨; சுச-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

சூடிக்கொடுத்த நாச்சியார் எனப்படும் ஆண்டாள் அருளிய திருப்பாவைக்கு உரை கண்ட சான்றோர்கள், வேறுவகையாக முன்னுரை வழங்குகின்றார்கள். “கண்ணபிரான் தூர்த்தனயிரா நின்றான். இவன் முகத்திலே பெண்கள் விழிக்கலாகாது என்று பார்த்து, இவர்களை (கோவியர் பெண்களை)க் கொண்டு போய் நிலவறைகளிலே யடைக்க, பெண்களும் கிருஷ்ணனும் பண்ணின் பாக்கியத்தாலே வர்ஷமின்றிக்கே பொழியப் பெண்கள் இருந்து மனோரதிக்கிறார்கள்; கோதனராயிருக்கிற இடையர் வர்ஷார்த்தமாக நம்மை நோற்கச் சொல்லக் கடவர்கள்; கிருஷ்ணன் இதுக்குக் கடைக்கூட்டனாகவும் கடவன்; நமக் கொரு துக்கமில்லை என்று பெண்கள் பிரீதைகளாய்த் தரித் திருக்கிற தசையிலே வர்ஷமின்றிக்கே இருக்கிறபடியைக் கண்டு கோபவிருத்தரெல்லாரும் திரண்டு பசுக்களும் மனுஷ்யரும் பிழைக்கும் விரகு ஏதோ என்று பார்த்து வர்ஷார்த்தமாக நோற்க வர்ஷமுண்டாம் என்று இவ்வூரில் பெண்கள் அடைய நோற்கக் கடவர்கள். இந்நோன்புக்கு இங்குத் தைக்கு அதிபனை ஸ்ரீநந்தகோபர் மகன் கிருஷ்ணன் கடகனாவன் என்று அத்ய வசித்துப் பெண்பிள்ளையடைய அழைத்துக் கிருஷ்ணனையும் அழைத்துப் பெண்களை நோற்கச் சொல்லி இவர்கள் நோன்புக்கு நீ கடகனாக வேணும் என்று கிருஷ்ணனை அபேக்ஷிக்க அவன் எனக்கு கூழமன்று என்ன, இத்தனையும் செய்யவேணுமென்று மறுக்கவொண்ணாதபடி நிர்ப்பந்திக்க, அவனும் இசைந்த பின்பு, எல்லாரும் திரள இருந்து, பெண்கள் நோற்பார். இதுக்கு வேண்டுவது கிருஷ்ணன் சககரித்துக் கொடுப்பான் என்று கிருஷ்ணன் கையிலே பெண்களைக் காட்டிக்கொடுத்துக் கோப விருத்தரெல்லாரும் போன பின்பு, பெண்களும் கிருஷ்ணனும் கூடவிருந்து திருக்குரவை கோத்த ராத்திரிபோலே பெண்கள் இதுவும் நமக்கு ஒரு ராத்திரியே என்று கிருஷ்ணன் கொண் டாடி இனி அகிர்ப்புப் பிறக்க வைகல் இருப்போமல்லோம். இப்போது எல்லோரும் போய் அபரராத்திரியிலே வந்து எழுப் புங்கோள் நோன்புக்குக் குளிக்கலாம்படி என்று அருளிச் செய்து கிருஷ்ணனும் பெண்களைப் பிரிந்துபோய்த் தரிக்க மாட்டாமே நப்பின்னைப் பிராட்டி திருமாளிகையிலே புக்கான்

பெண்களும் பரஸ்பரம் சம்விலேஷத்தாலே கால்நடை தந்து போய்த் தந்தம் மானிகையிலே புக்கு உறங்கப் புக்கவிடத் தில் கண்ணுறங்காமையாலே முற்பட வுணர்ந்தவர்கள் கிருஷ்ண குண சேஷ்டிதங்களை நினைத்து எழுந்திருக்கமாட்டாதே கிடக்கிறவர்களை உணர்த்தத் தனித்தனியே சென்று எழுப்பி எல்லாரும் கூடி உத்தேசியமான ஸ்ரீரந்தகோபர் திருமாளிகையிலே சென்று கிருஷ்ணனை யெழுப்பித் தங்கள் அபேக்ஷிதத்தை அறிவித்து அபேக்ஷிதம் பெற்று முடிக்கிறது. உத்தேசியம் வேறொன்றாய் நோன்பு வியாஜமாத்ரமாகில் இவர்களுக்குத் தேவதை வர்ஷிக்குமோ வென்னில் விரதோபவாசகர்சிதமான வடிவைக் கண்டால், சேதனமன்றோ, வர்ஷியாதோ என்று பார்த்தார்கள்” என்பது திருப்பாவை அவதாரிகை.

இனி, மகளிர் பிறமகளிரைத் துயிலெழுப்புங்கால், ஒருத்தியை நோக்கி, “எப்போது இப்போதார் அமளிக்கே நேசமும் வைத்தனையோ, நேரிழையாய்” என்று கேட்க, அவள் அவர்களை நோக்கி, “சீசி இவையும் சிலவோ? வினையாடி ஏசும் இடம் ஈதோ” என்று கூறுபவள், “நேரிழையீர்” என்று குறிக்கின்றாள். வைகறைப் போதில் நீர்த்துறைக்கு நீராடச் செல்லுதலால், நீக்கத்தக்க இழைகளை நீக்குவதாகிய குறிப்புத்தோன்ற “நேரிழையாய்” என்றும், “நேரிழையீர்” என்றும் ஒருவரை யொருவர் குறிப்பு மொழியால் உரைப்பதைத் திருவெம்பாவையிற் காண்கின்றோம்; அதுபோலவே, திருப்பாவையில், “நீராடப் போதுவீர், போதுமினோ, நேரிழையீர்” என்றொரு குறிப்புக் காணப்படுகிறது. அதற்கு விளக்கங்கூறிய உரைகாரர்கள், நேரிழையீர் என்றதற்கு, “ஆபரணத்தை யுடையீர்” என்று பொருள் கூறி, “இவர்கள் போதுமினோ என்ற பின்பு அவர்கள் வடிவிலே பிறந்த புதுக்கணிப்பு இருந்தபடி; அன்றிக்கே, “கொங்கைமேற் குங்குமத்தின் குழம்பழிய” என்கிறபடியே கிருஷ்ணனுடைய வரவைக் கடாக்கித்து அவன் எப்போது வந்து மேல்விழும் என்று அறியாதபடியாலே தங்களை எப்போதும் அலங்கரித்தபடியே இருப்பார்கள்” என்றுமாம்; “வஸதிஹ்ருதி ஸௌமியரூப:” என்னுமா போலே முன்புத்தை கிருஷ்ணனோட்டைக் கலவிபால் பிறந்த புகர் இப்போது தோற்றும்படி இருக்கையிலே சொல்லவுமாம்,” என்று கூறினர். இவ்விளக்கத்துக்கு அமைதி கூறவந்த சான்றோர் ஒருவர், “விலக்ஷணமான விஷயத்தைக் கூடனாகாலம் விஸ்வலேஷிக்கும் போதும் விஸ்வலேஷவிசயம் பெரிதாயிருக்க, இப்போது ஆபரணமும் பூண்டிருப்பரோ; நேரிழையீர் என்று சம்போதிக்கும்படி என்னென்ன இதற்கு மூன்று பரிகாரம் அருளிச் செய்கின்றார்,” என உரைக்கின்றார்.

மழை பெய்தல் வேண்டுமென வழிபடும் பகுதியொன்று திருவெம்பாவை, திருப்பாவை இரண்டினும் உளது. “மழையே, நீ உமையம்மையின் மேனிபோல் கருத்து, அவளது சிற்றிடை போல் மின்னிப்பொலிந்து, அவளுடைய திருவடிப் பொற்சிலம்பு போல முழங்கி, திருப்புருவம் போல வில்லிட்டு, அவள் சுரக்கும் இன்னருள் போல மழையைப் பொழிதல் வேண்டும்,” எனத் திருவெம்பாவை கூறுகிறது. “மழையே, ஊழிமுதல்வன் உருவம் போல் மெய்கருத்து, அவனது ஆழிபோல் மின்னி, வலம்புரி போல் நின்றதிர்ந்து, சார்ங்கம் உதைத்த சரமழைபோல் பெய்திடாய்,” என்று திருப்பாவை கூறுகிறது. அவ்விடத்தே, “வருஷ தேவதையான பர்ஜன்யன் நாம் இச்சேர்த்தியிலே கிஞ்சித்கரித்து ஸ்வரூபம் பெற வேணுமென்று வந்து நான் இங்குத்தைக்குச் செய்யவேண்டும் அடிமையை நியமிக்கவேணும் என்ன. செய்யக்கடவபடியை இன்னபடியும் இன்னபடியும் என்று கையோலை செய்துகொடுக்கிறார்கள்,” என்று இப்பாசரத்துக்கு முன்னுரைகாட்டி “வர்ஷதேவதை அடியேனுக்கு ஒரு கிஞ்சித்காரம் நியமித்தருளவேணும் என்று பிரார்த்திக்க இவர்கள் அவனுக்குக் கைங்கர்யம் நியமித்தபடியைச் சொல்லுகிறது.” என்று ஸ்வாபதேச வியாக்கியானத்தில் முன்னுரை சொல்லி, தாற்பரியம் கூறுமிடத்து, “இப்பாட்டில் வர்ஷதேவதைக்கு அவன் அதிகரித்த காரியத்தையே தங்களுக்கு இஷ்டமாக நியமிக்கையாலே பகவத் பாகவத இஷ்டத்வேந நித்திய நைமித்திகாதி தர்மங்களை யதாவாக அனுஷ்டிக்கை பிரபந்நாதி காரிகளுக்கு ஆவசியகமென்றதாய்த்து,” என்று பெரியோர்கள் கருதிக் கூறுகின்றார்கள்.

இத்துணையும் கூறியதனால் திருவெம்பாவை சிவபெருமானது திருநாட்டுச் சத்தியை வியந்து பாராட்டும் கருத்துடைய தென்றும், திருப்பாவை கோபிகைகள் கண்ணனது கூட்டத்தை விரும்பிய வேட்கை மிகுதிபற்றி ஆயர்பாடியில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியை நிகழ்த்தும் நீர்மையதென்றும் இரு வேறு கருத்துக்கள் காலவரலாற்றில் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்பது விளங்கும்.

இங்கே விரியக்கண்ட பாவைப்பாட்டு இரண்டும் தோன்றியது ஆயிரத்து இருநூறு யாண்கெட்கு முன்பாயினும், அவை இன்றும் புதுமைப்பண்பும் சுவைமிகுதியும் பெருகக் கொண்டிருப்பது உண்டே. இடைக்காலத்தே விசயாலயன் வழிவந்த சோழ வேந்தர்களும் பாண்டி மன்னர்களும் பிறரும் திருவெம்பாவையின் சிறப்பை நன்கு உணர்ந்து, மார்கழியில் நடைபெறும் விமர்சனத்தில் திருவெம்பாவையைக் கோயில்களில் ஒதுக்க

கென நிவந்தங்கள் பல அளித்துள்ளனர். கி. பி. பதினேராம் நூற்றாண்டில் கங்கைகொண்ட சோழன் மக்களில் ஒருவனான இரண்டாம் இராசேந்திரன் ஆட்சியில் ஐந்தாமாண்டில் நடு நாட்டுத் திருக்கோவலூரில் திருவெம்பாவை யோதுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அந்த இராசேந்திரன் தம்பி முதல் வீரராசேந்திரன் காலத்தில் இத்தகைய ஏற்பாடொன்று உண்டாயிற்று. (A. R. for 1926-7. para-26) சோழ நாட்டில் எண்வகை வீரட்டங்களுள் ஒன்றான வழுவூரில் வீரட்டேசுரர் கோயிலில், கி. பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில், இரண்டாம் இராசாதிராசன் காலத்தில் திருவெம்பாவை ஒதுதற்கான நிவந்தம் விடப்பட்டதென அவ்வூர்க் கல்வெட்டுக் (A. R. No. 421 of 1912) கூறுகிறது. கி. பி. பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டில் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் ஆட்சி புரிந்தபோது தென்பாண்டி நாட்டு நாங்குநேரியிலுள்ள சிவன் கோயிலில் அவனிநாராயணப் பல்லவரைபர் என்னும் தலைவர் ஒருவரால் திருவெம்பாவையை ஒதுவதற்கென்று நிவந்தம் ஏற்படுத்திய செய்தியை அவ்வூர்க் கல்வெட்டு (A. R. for 1927-8. para-19) கூறுகிறது. கி. பி. பதினான்காம் நூற்றாண்டில் நம் தமிழ்நாட்டையாண்ட விசய நகர வேந்தருள் ஒருவரான அரியரதேவராயர் காலத்தில் சென்னையின் வடபகுதியான திருவொற்றியூர்க் கோயில் செயல் முறைகளை ஆராய்ந்து செம்மை செய்யும் நிகழ்ச்சியொன்று நடந்தது. அதனால் பழைய வழக்குகள் சில புதுப்பிக்கப்பட்டன. அவற்றுள் திருவெம்பாவை ஒதுவதும் ஒன்றாகக் கல்வெட்டறிக்கை குறிக்கிறது. (A. R. for 1913. para-51).

இவ்வாறு தமிழகமெங்கும் சீரிய நிலையில் வைத்துச் சிறப்பிக்கப்பெற்ற திருவெம்பாவை கீழைக்கடலைக் கடந்து சயாம் நாட்டுக்கும் சென்றிருக்கிறது. திருப்பாவையும் உடன் சென்றது. சயாம்நாட்டு மன்னர்கள் இரண்டையும் சிறப்பாக வரவேற்றனர். அவர்களது முடிசூட்டு விழாவில் ஒதப்பெறும் தமிழ் மந்திரம் இத்திருவெம்பாவை; இதற்கு அவர்கள் “லோரி பாவாய்,” என்று பெயரிட்டுள்ளனர். மார்கழித் திங்களில் அவர்கள் பெரிய விழாச் செய்கின்றனர். அவ்விழாவில், முதல் பதினைந்து நாள் திருவெம்பாவை விழா என்றும், பின் ஐந்து நாள் விழா திருப்பாவை விழா என்றும், இவையிரண்டையும் தங்கள் சயாம் மொழியில் “லோ—ஜின்—ஜா” என்றும் குறிக்கின்றனர். இவ் விழாக்களைப்பற்றிய விரிந்த குறிப்பை H. G. குவாரிட்சு வேல்சு (H. G. Quaritch wales -The Lord Chambulains Department of the Court of Siam) என்பார் எழுதிய சயாம்நாட்டு அரசவாழ்ச்சை பென்ற ஆங்கில நூலில்

விரியக் காணலாம். 1918-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்களில் வெளிவந்த வெளியீடொன்றால், இந்தோனீசியாவிலும், பிறபகுதிகளிலும் திருவெம்பாவை தமிழ் மந்திரமாக நிலவிய செய்தியை அவரே வெளியிட்டுள்ளார்.

கி. பி. பதினேந்தாம் நூற்றாண்டிலும் அதற்குப் பின்னும் தோன்றிய காலம் தமிழர் வாழ்வுக்குப் பெருங்கேடு விளைந்த காலமாகும். தமிழ்மொழி பிறமொழிகட்கு முதலிடம் தந்து சீரழிந்தது. அரசியலில் செல்வாக்கிழந்ததேயன்றி, திருக்கோயில் வழிபாடுகளிலும் செந்தமிழ் தன் சீரிய இடத்தைக் கைவிட்டது. திருமுறைகளும் திருவெம்பாவையும் தாம் பெற்றிருந்த சிறப்பை இழந்தன. அவற்றை நிலைபெறுவித்த நிவந்தங்கள் “கோயிற் பூனைகட்கும்,” “கோயிற் பெருச்சாளி,” கட்கும் இரையாயின. தமிழ்மக்கள் உள்ளத்தை உருக்கி, திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவன் திருவருளில் இனிய எளிய முறையில் ஈடுபடச்செய்த திருமுறையும் திருவாசகமும் அங்கே ஒதுவாரையும் ஒதக் கேட்பாரையும் இழந்தன; அவற்றின் பொருளை உணர்வாரும் உணர்த்தக் கேட்பாரும் இலராயினர். ஒதுவதும் உணர்வதும் தமக்கு இழிவெனக் கருதும் தமிழ்ச்செல்வர்களும் தலைவர்களும் உளராயினர் எனின் வேறு கூறுவானேன்?

சென்ற சில ஆண்டுகட்கு முன் திருக்கோயில்களில், திருமுறை திருவாசகப் பாட்டுக்களைக் கோயிற் சுவர்களில் அழகுற எழுதிவைக்கும் முறைபொன்று உண்டாயிற்று. கோயிலுக்குச் செல்வோர் கண்களை அவைகள் கவர்ந்தன; அவர் வாயில் அப்பாட்டுக்கள் தோன்றின; அவர்தம் உள்ளத்தில் ஒருவகை ஒளி பிறந்தது. பின்னர், அவ் வெழுத்துக்களின் மீதம் மறையலுற்றது; புதுக்குவோர் அருகினர்; புதுக்கக் கருதுவோர் இலராயினர்.

இன்று திருவெம்பாவை விழாக்களும் திருவாசக விழாக்களும் எழுகின்றன. மறைந்த ஒளி விளங்க முயல்கிறது. வீழ்ந்த திருமுறை எழத் தலைப்படுகிறது. மடிந்து கிடந்த தமிழகம் எழுந்துநிற்க முயல்கிறது; ஒடிந்து வீழ்ந்து உணர்விழந்து கிடந்த தமிழன் புரண்டு எழுந்து கண்ணைப் பிசைந்து கொண்டு எழுந்திருக்க முயல்கின்றான். எழுக திருவெம்பாவை! எழுக திருவாசகம்! எழுக திருமுறை! வாழ்க தமிழ்! வாழியர் தமிழர்; வாழி தமிழகம்.

*வள்ளுவர் காட்டிய வழி

[வித்துவான், திரு. தே. பி. பாலதண்டாயுதபாணி]

தெள்ளுதமிழில் திருக்குறள் தந்த வள்ளுவர், நாம் இவ்வுலகில் வாழ்ந்தின்புறுதற்கு வகுத்துள்ள வழிகளில் சில கூறுகிறேன்.

வரலாறில்லை

முத்தமிழ் முடியரசாண்ட அந்தக்காலத்திலே புலவர்களும் வேந்தர்களும் தமிழை நினைந்தனர்; தம்மை மறந்தனர். அது போற்றற்குரியதே. ஆயினும் அச்செயலால் நாம் இன்று செந்தமிழின் பழைமையறியாது நொந்தலைகிறோம்; செந்தமிழ்ப் புலவர்களின் வாழ்வையறியாமல் வாடுகிறோம்; செந்தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றியாது சிந்தை தடுமாறுகிறோம். இவ்வாறான வாட்டக் குரலில் ஒன்று வள்ளுவர் யார்? என்பது. ஆதிபகவன் என்பதற்குப் பொருள் முதற்கடவுள் என்றறியும் மதியற்றோர் வள்ளுவர் ஆதிக்கும் பகவனுக்கும் பிறந்தவர் என்று கதை கட்டினர். அறிஞரோ “வள்ளுவர் அரசாட்சியில் இணைந்து அலுவல் பெற்று வாழ்ந்தவர்; சான்று அவர் நூலே” என்று முடிவுகட்டியுள்ளனர். வள்ளுவர் வரலாற்றைக் காணவில்லையே என்ற இத்துன்பக் குரலிலே ஒருதுளி இன்பக்குரல் கேட்கிறது. அதுதான் திருவள்ளுவரே திருக்குறளியற்றியவர் என்பது.

வள்ளுவர் ஒரு வழிகாட்டி

சென்னை முதலிய மாபெரும் நகரங்களிலே நண்பரின் வீடறியாது அடையும்போது அங்கொருவர் “இன்னார்வீடு இன்ன விடத்தில் இன்னபடியிருக்கும்,” என்று வகையாக வழிகாட்டினால் எப்படி மகிழ்கிறோம்; கைகாட்டி மரத்திற்கும் புகை வண்டிக் கழகத்தார் வெளியிடும் வழிகாட்டிக்கும் மத அன்பர்கள் வெளியிடும் தலயாத்திரைப் படங்கட்கும்கூடக் காலத்தில் அவைகள் செய்யும் உதவிகருதி அவைகளின் நலம் பாராட்டுகிறோமல்லவா? ஆனால் போகமுடியாத—ஏறமுடியாத இமயமலையினுங்கடிய உலக வாழ்வுக்கே வழிகாட்டும் புலவர்களை என்றும் நாம் மறக்க வியலாது.

முற்காலத்துத் தமிழ்நாட்டு இசைக்குடிமக்கள் பழமரந்தேரும்பறவைபோல ஊர்கள் தோறும் சென்று வள்ளல்களிடம் பெரும்புலமையைக் காட்டி அரும்பரிசு பெறுவதுண்டு. இயற்

* 4-4-51 அன்று காலைக் கல்விக் கழகத்தில் துறவி சுத்தானந்த பாரதியார் தலைமையின்கீழ் ஆற்றிய சொற்பொழிவு.

றமிழ்ப்புலவர், இசைக்கலையில் தேர்ந்த பாணர், அவரின் பெண் பாலர் விறலியர், வேடம்புனைவதில் வல்ல பொருநர், நாடகமாடும் கூத்தர் “கற்றோர்க்கு யாதானும் ஊராம்; நாடாம்” என்றதை உணர்ந்து நாடு தோறும் செல்வர். அவர் தாம் சென்ற வழிகளின் வகையை ஆங்காங்கு கண்ட அனுபவத்தை வைத்து வழிகாட்டும் நூலும் எழுதுவர்; இத்தகைய நூல்கள் பத்துப் பாட்டில் ஐந்துள்ளன. அவை ஆற்றுப்படை எனப்படும், ஆறுபடை, வழிகாட்டுதல்.

ஆனால் வள்ளுவரோ நாட்டுமக்கள் உலகில் நலமுடன் வாழ்ந்து இன்பத்தின் எல்லைகாண நல்வழிகண்டு நமக்குக் கூறியுள்ளார். ஆகவே வள்ளுவரும் ஒருவகையில் வழிகாட்டியாவர்; ஊர்க்கு வழிகாட்டியல்ல; உலகவாழ்வுக்கே வழிகாட்டி; அவர் குறித்துக் கொடுத்த வழிக்குறிப்பே திருக்குறள்.

வள்ளுவர் தமிழர்; தமிழ்நூலியற்றினார்; ஆகவே அவர் “தமிழர்க்கே வழிகாட்டி” எனக் கருதக் கூடாது. அவர் உலகோர்க்கே வழிகாட்டி; அவர் தண்டமிழில் பாடிய அத்திருக்குறளை

- * திடமான கருத்துடையதென்றுணர்ந்த வட மொழியினர் தம் மொழியில் பெயர்த்துள்ளனர்;
- * குலுங்கும் கருத்துடைய தென்றுணர்ந்த நெலுங்க மொழியினர் தம் மொழியில் பெயர்த்தனர்;
- * தலையான கருத்துடைய தென்றுணர்ந்த மலையாள மொழியினர் தம்மொழியில் மாற்றிக்கொண்டனர்;
- * பங்கமில்லாத நூல் என்றுணர்ந்த வங்க மொழியினர் தம் மொழியி் லெழுதிக்கொண்டனர்;
- * பாங்குடைய நூலென்றுணர்ந்த ஆங்கில மொழியினர் தம் மொழியில் பெயர்த்துக் கொண்டனர்;
- * முத்தமிழ்ச் சிறப்பறிய இலத்தீன் மொழியினர் தம் மொழியில் எழுதிக்கொண்டனர்;
- * சீருடைய நூலென்றுணர்ந்த பாரசீக மொழியினர் தம் மொழியில் பெயர்த்துக் கொண்டனர்;
- * அறஞ்சொல்லும் நூலென்றுணர்ந்த பிரஞ்சு மொழியினர் தம் மொழியில் எழுதிக்கொண்டனர்;
- * அருமையான நூலென்றுணர்ந்த செருமானிய மொழியினர் தம் மொழியில் பெயர்த்துக் கொண்டனர்;
- * செந்தமிழ்ச் சிறப்பறிய இந்தி மொழியினரும் தம் மொழியி் லெழுதிக்கொண்டனர்.

இவ்வாறு ஒவ்வொரு மொழியினராலும் தத்தம் மொழியிலே பெயர்த்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளமையான் திருக்குறள் உலகப் பொது நூலாயிற்று. ஆதலினால்தான்

“வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து

வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு.”

என்று சுப்பிரமணிய பாரதியாரும் செப்பினார்.

வள்ளுவர் காட்டிய வழிகள்

வள்ளுவர் நமக்குக் காட்டிய வழிகளுள்ளே முதலாவதாகக் கூறியதும் முதன்மையானதாகக் கூறியதும் “ஒருவனே தேவன்” என்பது. வள்ளுவர் “ஒருவனே தேவன்” என்ற சிறந்த கருத்துடையவர். பண்டைக்காலத்திலேயும் இத்தண்டமிழ் நாட்டில் இந்தக்கொள்கைதான் இருந்திருக்கவேண்டும். நாளாக நாளாக சாதிகள் பெருகியதைப் போலவே பல்வேறு கடவுட் கொள்கைகள் பல்கின போலும். கடவுளைப்பற்றிக் கூறத்தொடங்கிய வள்ளுவர் கடவுள் வாழ்த்தென ஒரு வாழ்த்தை அமைத்தார். இவர் ஒருவனே தேவன் என்ற கொள்கையினராகலின் பத்துக் குறள்களுள்ளும் எந்தக் கடவுளையும் குறிப்பிடவில்லை.

வள்ளுவர் கடவுளைப்பற்றிக் கூறும்போது (முதற்கடவுள்) ஆதிபகவன் என்றும், வாலறிவன் (தூய அறிவுருவான்வன்) என்றும், மலர்மிசை ஏகினான் (அன்பர் மனத்தே தங்குபவன்) என்றும், வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான் (விருப்பு வெறுப்பற்றவன்) என்றும், இறைவன் என்றும், ஐந்தவித்தான் (ஐம்புலன் களையும் அடக்கியவன்) என்றும், தனக்குவமை யில்லாதான் (ஒப்பில்லாதவன்) என்றும், அந்தணன் (அருளுடையோன்) என்றும் எண்குணத்தான் (எட்டுவகையான நற்பண்பினன்) என்றும் பொதுவாகவே கடவுட்டன்மைகளையும் நாம் வணங்க வேண்டிய கடமையையுமே கூறுகிறார். ஆனால் மதங்கொண்டோர் வள்ளுவரைத் தம் மதத்தவராக்கத் தலைப்படுகின்றனர்.

கண்ணபிரான் பாரதப் போரில் அருச்சுனனிடம் “எழுத்துக்களுள் அகரமாகி நின்றவன் யானே” என்று கூறியதையே வள்ளுவர் “அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதிபகவன் முதற்றே உலகு,” என்று முதற்குறளிலேயே மொழிந்தார்—என்பது போன்ற சான்றுபல காட்டி வள்ளுவரை வைணவராக்கி ஆழ்வாரென்று அழைக்கவும் தொடங்கினர்; அம் முதற் குறளையே சைவர்கள் சான்றாக எடுத்துக்கொண்டு “பகவன் என்ற சொல் சிவனையே குறிப்பதாகலின் வள்ளுவர் சைவர்” என்று முடிவு கூறி அவரை நாயனாரென்று அழைக்கவும் நாணிரூர்லார்.

இன்னும் சில மதத்தினரும் இவ்வாறே ஏற்றவாறு தத்தம் மதத்தினராக வள்ளுவரை மாற்றி உலகோரை ஏமாற்றப்பார்க்கின்றனர். “ஒருவனே தேவன்” என்ற கருத்துடைய வள்ளுவரையும் உலகப் பெருநூலாகிய திருக்குறளையும் மதங்களில் சேர்த்து மதிப்பைக் குறைக்காமல் பொதுவாகவைத்துப் போற்றலே ஏற்றமாகும்; நமது கடமையுமாகும்.

வள்ளுவர் வகுத்த அடுத்தவழி “ஒன்றே குலம்” என்பது. நமது நாமம் மொழியும் இழிநிலையடைய இருந்த காரணம் சாதிவகையால் உயர்வு தாழ்வு கற்பித்து வகுத்து வகுத்து உடன் பிறப்பினரை ஒதுக்குவதேயாகும். ஆகவே, சாதியொழிய வேண்டும். மக்கட்டன்மை நிரம்பப்பெற்றோர் எச்சாதியின ராயினும் அவர்களே மக்களென்று மதிக்கப்பெற வேண்டும்; மற்றவர் கயவரென்று ஒதுக்கப்படவேண்டும். அன்றி பிறப் பினால் உயர்வு தாழ்வு கற்பித்தல் பேதைமையாகுமென்றெண் ணிய வள்ளுவர் “பிறப்பொக்கும் எல்லா வுயிர்க்கும்,” என்றார். விடுதலை வேட்கையுண்டாக இன்றுங்கூட நம் காதில் ஒலித்துக் கொண்டு நிற்கும் பாரதியார் முரசறைகிறார்; முரசறைந்தவர் “ஊருக்கு நல்லது சொல்வேன்—எனக், குண்மை தெரிந்தது சொல்வேன்,” என்று கூறியபின், சாதிப்பேயைத் தொலைக்கத் தன் சொந்த வரலாற்றை நிறுத்திக் கூறுகிறார்.

“வெள்ளை நிறத்தொரு பூனை—எங்கள்

வீட்டில் வளர்வது கண்டீர்;

பிள்ளைகள் பெற்றதப்பூனை—அவை

பேருக்கொரு நிறமாகும்;

சாம்பல் நிறமொரு குட்டி—கருஞ்

சாந்து நிறமொரு குட்டி;

பாம்பு நிறமொரு குட்டி—வெள்ளைப்

பாலினிறமொரு குட்டி;

எந்த நிறமிருந்தாலும்—அவை

யாவும் ஒரே தாமன்றோ?

இந்த நிறஞ்சிறிதென்றும்—இஃது

ஏற்றமென்றும் சொல்லலாமோ?”

என்று வளர்த்த ஒரே பூனை வெவ்வேறு வகையான நிறங்க ளுடன் நான்கு குட்டிகள் போட்டால் அக் குட்டிகளுள் உயர்வு தாழ்வு பாராட்டல் மதியற்றவர் செயலெனக் கூறியவர்,

“வண்ணங்கள் வேற்றுமைப்பட்டால்—அதில்
மானிடர் வேற்றுமை யில்லை,”

என்று நிறங்கருதி மக்களைப் பிரித்தல் நேர்மையல்ல என்று உறுதியாகக் கூறிவிட்டார். ஆகவே, மக்கள் சாதி வேறுபாடு கருதாமல் வாழும் வழியே வள்ளுவர் காட்டிய வழியாகும்.

அடுத்தபடி அவர்காட்டும் வழி “கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கம் உடையவரே மனிதர்,” என்பது. மாந்தர் குருடராகாமல் காணுங்கண்ணராக வேண்டின் கல்வி கற்றல் வேண்டும்; செவிடராகாமல் கேட்கும் செவியராக வேண்டின் கேள்விச் செல்வம் பெறவேண்டும். கல்வியொன்றே மக்களை விலங்குகளிலிருந்து வேறுனவராக ஆக்கிக்காட்டும். இக்கல்வியால் அறிவை வளர்க்கவேண்டும். அறிவு ஒன்றே நமக்கு அழிவு வராமல் காக்குங் கருவியாகும்; அறிவுடையவரே எல்லா முடையவரென்று ஏத்தப்படுவர்; அவ்வறிவினாலே எல்லாவற்றையும் தேடி இன்ப வாழ்வு வாழலாம்; அஃதிலேயே துன்ப வாழ்வே. அறிவுடையார் நல்லொழுக்கம் பேணி நடத்தல்வேண்டும். “கற்க” என்று கூறிய வள்ளுவர் “அதற்குத் தக நிற்க” என்றும் சேர்த்தே கூறியுள்ளார். உலகுடன் ஒத்து ஒழுகும் ஒழுக்கமிலா ஒருவன் கற்ற கல்வியும் அறிவும் பயன் தருவன வல்ல; அறிவில்லாதவனென்றே பழித்து இழித்திடப்படுவான்.

நாம் செல்லும் இவ்வுலக வாழ்க்கையாகிய வழியிலே தீவழிகள் சில நம்மிடம் தாமே எளிதில் வந்து அறிவை மயக்கித் துன்புறுத்தும். அத்தீவழிகளில் செல்லாமல் அறிவின் துணை கொண்டு நல்வழிகளிலே செல்லவேண்டும். தீவழிகளாகக் கூறப்பெறும் ஐம்பெருங் குற்றங்களில் கொலையை, கொல்லாமை, புலாலுண்ணாமைப் பகுதிகளிலும், களவை, கள்ளாமைப் பகுதியிலும், காமத்தை, வரைவின் மகளிர்ப் பகுதியிலும், கள்ளை, கள்ளண்ணாமைப் பகுதியிலும், சூதை, சூதுப் பகுதியிலும் விளக்கிக்கூறி நம்மை விலக்குமாறு கூறியுள்ளார்.

மேலும், ‘மக்கட்கு அன்பு அமையவேண்டும். அஃதில்லா உடல் வெறும் என்பு தோலால் போர்த்தப்பட்டது’ என்றும் கூறுகிறார். இன்னும், ‘அருளென்னும் அன்பின்ற குழந்தை பொருளென்னும் செவிலியால் போற்றப்படவேண்டும்’ என்றும் புகல்கிறார்.

இறுதியாக அவர் மக்கட்குக் கூறும்வழி மானமென்றதே யாகும். ‘மக்கள் மானங்கெட உயிர்வாழக் கூடாது; உயிரினும் மானமே உயர்ந்தது. மானங்கெட நேரின் மயிர்நீப்பின் வாழாத மாளைப்போல உயிர்நீத்தே மானம் காக்கவேண்டும்’ என்கிறார்.

சோழன் செங்கண்ணனால் குடவாயிற்கோட்டத்துச் சிறையில வைக்கப்பெற்றிருந்த கணைக்காலிரும்பொறை தாகத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளத் தண்ணீர் பெற்று உயிர் வாழலும் மானத்திற்கு மே என்றெண்ணி, “தமிழ்த் தாய்மார் மானம்விட்டும் உயிர் வாழுமாறு குழவிகளைப் பெறமாட்டார்” என்ற கருத்துடைய “குழவி இறப்பினும்” என்ற புறப்பாட்டை யெழுதிவிட்டு இறந்தா னன்றோ?

கோவலனைக் குற்றவாளியாக்கிச் செங்கோல் முறையைச் சீரழித்துத் தென்னவர் மானத்தைத் தானே யழிக்க நேர்ந்த காலே கண்ணகியாலுண்மை யுணர்ந்த ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியன் உயிர்விட்டு மானங்காத்தா னன்றோ?

தமிழரை இழித்துரைத்த கனகவிசயர் தலையில் கல் கொணர்ந்து கண்ணகிக்குக் கோயில் கட்டிய சேரன் செங்குட்டுவன் உயிரினும் தமிழர் மானமே பெரிதென்றெண்ணிப் பொருது தமிழர் மானங்காத்தா னன்றோ?

இவ்வரலாறுகளெல்லாம் தமிழர் மானங்காக்கும் பண்பினர்; உயிரையே உதவி மானங்காப்பவர் என்பதை உரைக்கின்றன வன்றோ? ஆகவே இனியும் நாம் தூங்காது நம்நாடுமொழி சிறக்கப் பாடுபட்டு ஈனமகற்றி மானங்காக்கவேண்டும்.

ஆகவே ‘ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்’ என்றுணர வேண்டும்; இன்பமுடன் வாழவேண்டின் அன்பு வேண்டும்; சிறக்கவாழவேண்டின் இரக்கம் வேண்டும்; இழுக்கின்றி வாழ வேண்டின் கல்வி யறிவு ஒழுக்கம் வேண்டும்; ஈனமின்றி வாழ வேண்டின் மானம் வேண்டும்; என்று இவ்வாறெல்லாம் நமது நல்வாழ்வுக்கு வழிகாட்டிய வள்ளுவரின் வழிகளை உணர்ந்து குறளின் குறிப்பின்படியே நல்வழி நடந்து இன்புறுவோமாக!

சங்க நூல்கள் தரும் செய்திகள்

[திரு. பி. எல். சாமி.]

பழந் தமிழிலக்கியத்தில் காணப்படும் சில அரிய செய்திகளைத் தொகுத்துக் கூறுவதே இக் கட்டுரையின் நோக்கம்.

தற்காலம் சாரணர்கள் 'சுவடு தேறுதல்' (Tracking) என்ற பயிற்சியைத் தங்கள் திட்டத்தில் ஒன்றாகக் கொண்டுள்ளனர். கல்வின்மேல் கல்வைத்தல், புல் முடிதல், கிளையோடித்து ஒதுக்குதல், அம்புக் குறி போடுதல் ஆகியவைகொண்டு சென்ற வழியைப் பின் வருவோருக்கு அறிவிப்பதுண்டு. இதை 'பேடன் பவுல்' என்பவர் ஆப்பிரிக்கக் காட்டுமக்களிடம் கற்றுச் சாரண இயக்கத்தில் புகுத்தினார். தமிழர்களிடமும் புன்முடிந்து வழியறிவிக்கும் பழக்கம் இருந்ததென்பதற்கு ஒரு சான்று உளது.

"பண்டுநற் கறியாப் புலம்பெயர் புதுவிர்
சந்து நீலிப் புன்முடிந் திடுமின்." (நகூஉ - நட - மலைபடுகடாம்)

'முற்காலம் நன்மை யறியாத தீயநிலத்தை வழியறியாமற் போய் மீண்டுவந்த புதியவர்கள், பின் வருகின்றவர்களும் அவ்வாறு போய் மீளாதபடி பல வழிகளுங் கூடின சந்தியைக் கையாலே துடைத்து அடையாளமாக ஊகம்புல்லே முடிந்திட்டு வைப்பீர்' என்ற உரையே இவ் வழக்கத்தைத் தெளிவாக உணர்த்துகின்றது.

தற்காலத்தில் இருமல் வராமல் தடுக்க, சில 'மிட்டாய்' போன்ற இனிப்பு மருந்துகளை வாயில் அடக்குகின்றனர். மழவர் என்பார் புற்றுமண்ணை வாயிலடக்கி இருமல் வராமல் தடுத்தனர் என்பதை அகப்பாடல்மூலம் உணருகிறோம்.

".....செங்கண் மழவர்
வாய்ப்பகை கடியும் மண்ணெடு கடுந்திறல்" (அகம். ௧0௧)

என்ற வரிகள் இவ் வழக்கத்தைச் சொல்லுகின்றது.

குட்ட நோய் கி. மு. 600-க்கு முன்னரே இந்தியாவில் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. கி. மு. முதல் நூற்றாண்டில் யூதேயா முதலிய நாடுகளில் குட்ட நோய்க்காரர்களை ஊர்களில் அண்டவிடாது ஒதுக்கும் வழக்கம் இருந்ததாக விவிலிய நூல் கூறும். இம் முறையில் ஒதுக்கும் வழக்கம் (Segregation) மிகவும் நல்லதொரு திட்டம். பழங்காலத்தில் சேரிகளில் குட்டநோய்க்

காரர்களை அண்ட விடுவதில்லை என்பதை ஒரு கலிப்பாவின் மூலம் உணரலாம்.

“தீரத் தறைந்த தலையுந்தன் கம்பலங்

காரக் குறைந்து கறைப்பட்டு வந்துநஞ்

சேரியிற் போகா முடமுதிர் பார்ப்பானே”

(கலி. சுடு)

பகலில் வெளிவர முடியாத குட்டனோய்ப் பார்ப்பனன் இரவில் வரவே தலைவி பயந்துபோனதை இப்பாடல் கூறுகிறது.

ஒட்டகத்தைப்பற்றி அகநானூற்றில் ஒரு அரிய குறிப்பு வருகின்றது.

“குறும்பொறை யுணங்குந் ததர்வென் னென்பு

கடுங்கா லொட்டகத் தல்குபசி தீர்க்குங்

கன்னெடுங் கவலைய காண நீந்தி”

(அகம்: ௨௪௫)

ஆங்கிலத்தில் ‘பாலேவனக்கப்பல்’ என்று அழைக்கப்படும் ஒட்டகம் எலும்பைத் தின்று பசியாறிப் பாலேவனத்தை நீந்திக் கடப்பதாக இப்பாட்டு கூறுகிறது. அக்காலத்தில் நம் நாட்டில் ஒட்டகம் இருந்ததோ அல்லது வெறும் கேள்விவழிச் செய்தியோ என்பதை அறுதியிட்டுக் கூறமுடியவில்லை.

கலித்தொகையில்மட்டும் வரும் ஒருவிதப் பட்டுப்பூச்சி யைப்பற்றிய குறிப்பு கவனிக்கத்தக்கது. இஃது, ‘உலண்டு’ என அழைக்கப்படுகின்றது.

“மேற்பாட் டுலண்டின் நிறனெக்கு புன்குருக் காய்”

உலண்டு என்பது ஒருவகைப் பட்டுப்பூச்சி யென்றும், அது கருமை கலந்த செம்மை நிறமாக (புகர்நிறம்) இருக்குமென்றும் கூறப்படுகிறது. இதைப்பற்றி வேறு யாதொரு குறிப்பும் சங்க இலக்கியத்தில் கிடையாது. இங்கே உலண்டு என்று கூறப்படுவது பட்டுப்பூச்சிதான் என்பதும் ஐயத்திற் கிடமானது.

மழை பெய்தவுடன் சில நாட்களுக்குள் பச்சைப் பசும் புல்லில் கருஞ்சிவப்புள்ள (Purple) ஒருவகைப் பூச்சி உலவுவதைப் பார்த்திருக்கலாம். இதன் மேற்புறம் ‘வெல்வெட்’ என்று சொல்லப்படும் துணிபோன்று மிகவும் மென்மையாக மெத்தென்று இருக்கும். மிகவும் அழகானதொரு பூச்சி. இது சில இடங்களில் வர்ணிக்கப்படுகின்றது. இதை இந்திர கோபப் பூச்சி யென்று பிற்காலத்தில் வழங்கினர். ‘சயல்முதாய்’ என்று இது சங்க இலக்கியத்தில் அழைக்கப்படுகின்றது.

“அரக்கத் தன்ன செந்நிலப் பெருவழிக்
காயாஞ் செம்ம றூய்ப் பலவுடன்
நயன் முதாய் வரிப்பப் பவளமொடு
மணிமிடைந் தன்ன குன்றங் கவைஇய” (அகம். ௧௪)
“மணிமிடை பவளம் போல வணிமிகக்
காயாஞ் செம்ம றூய்ப் பலவுடன்
நயன் முதாய் யீர்ப்புறம் வரிப்பப்” (அகம். ௩௦௪)

மேற்காட்டிய பாடல்களிலும் இன்னும் அகம் 134, நற்றிணை, குறுந்தொகை முதலிய நூல்களிலும் இப்பூச்சி சொல்லப்படுகின்றது. காய்ந்துபோன காயாம்பூவொடு இப்பூச்சிகள் கலந்து காண்பது பவளத்தொடு நீலமணியைத் தொடுத்து வைத்திருப்பதுபோலிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. முல்லை நிலத்தில் திடீரென்று மழை பெய்தபின், காயாம்பூக்கள் உதிர்ந்த இடத்தில் இப்பூச்சிகள் உலவுவதைக் கண்ட புலவர் அதை ஒரு அழகிய உவமையாக்கினார். ‘நயம்புறம் வரிப்ப’ என்று சொல்லப்படுவதிலிருந்து மழைக்கப்புறம் இது தோன்றுவது தெரிகின்றது. அரியதோர் இயற்கைச் செய்தியை அழகிய உவமை வாயிலாக வெளியிட்ட நம் புலவர்களின் திறமை போற்றத் தக்கது.

நயல் என்ற பூச்சி மழைக்காலத்தில் புற்றிலிருந்து புறப்படுவதைப் பார்த்திருக்கலாம். இந்த நயலை உண்ணும் வழக்கம் பழங்காலத்தில் இருந்ததென்பதைச் சங்கநூல் வாயிலாக உணருகிறோம்.

“உடும்பு கொரீஇ வரிநுண லகழ்ந்து
நெடுங்கோட்டுப் புற்றத் தீயல் கெண்டி”

“சிறுதலைத் துருவின் பழுப்புறு வினையிர்
இதைப்புன வரகி னவைப்புமா ணரிசியொடு
கார்வாய்ப் பொழிந்த வீர்வாய் புற்றத்
தீயல்பெய் தட்ட இன்புளி வெஞ்சோறு.” (அகம். ௩௧௪)

இந்தப் பூச்சியைத் தவிர உடும்பு, தவளை முதலியவற்றையும் உண்டு வந்தனர் எனக் கருதவும் இடமுண்டு. நயலை உண்ணும் சில இனத்தார் தற்காலம் தென்னாக்காடு, இராமநாதபுரம், மதுரை முதலிய மாவட்டங்களிலும் காணப்படுகின்றனர். புற்றில் புகைமூட்டி நீருள்ள சட்டிகளில், வெளிவரும் பூச்சிகளைப் பெய்தெடுத்து அரிசிப் பொரியோடு வறுத்துச் சாப்பிடும் வழக்கத்தை இப்பொழுதும் அவ்வகுப்பினரிடையே காணலாம்.

ஓரிரண்டு இடங்களில் திமிங்கிலம் கூறப்பட்டுள்ளது. இலக்கியத்தில் இது ‘பெருமீன்’ என்று கூறப்பட்டதாகத் தெரிகிறது.

இது வேட்டையாடப்பட்ட செய்தியை நற்றிணையில் படிக்கும் போது, தற்காலத்தில் தமிழ்க்கில வேட்டையைப்பற்றி ஆங்கில நூற்களில் படிப்பது போலிருக்கிறது. ஐரோப்பாவில் வேட்டையாடி வந்த முறையும், நற்றிணையில் கூறப்படும் முறையும் அடிப்படையில் வேற்றுமையின்றிக் காணப்படுகின்றது.

“.....நோன்புரிக்

கயிறுகடை யாத்த கடுநடை யெறியுளித்

திண்டிமிற் பரதவர் ஒண்சடர்க் கொளீஇ.” (நற். ஈ.அ.அ)

வன்மை மிக்க புரிகளான் முறுக்குண்ட கயிற்றின் துனியிலே கட்டிய தமிழ்க்கிலத்தின்மீது எறிகின்ற ஈட்டியையுடைய நீரில் விரைந்து செல்லவல்ல திண்ணிய மீன் படகிலே செல்லுகின்ற பரதவர் ஒள்ளிய விளக்கங்களைக் கொளுத்திக்கொண்டு’ என்று பின்னத்தூர் நாமாயணசாமி அய்யர் உரையெழுதியுள்ளார். ஐரோப்பிய நாடுகளில் கூட நீளமான சங்கிலிகளில் கட்டிய ஈட்டியை எறிந்து தமிழ்க்கிலங்களைக் கொன்று வேட்டையாடும் வழக்கம் இன்றும் உள்ளது. தமிழ்க்கிலம் மிக விரைவாகச் செல்லும் விலங்காதலால் அதற்கேற்ப மிக விரைந்து செல்லும் படகுகளையே பயன்படுத்தியிருக்கின்றனர்.

‘எழால்’ என்ற சொல்லுக்கு வல்லூறு என்றும் மேலெழுநிலை (உச்சஸ்தாயி) என்றும் பொருள் இருந்ததாக பழைய நூல்களிலிருந்து தெரிய வருகின்றது. அவை:

“வங்காக் கடந்த செங்காற் பேடை

எழாலுற வீழ்ந்தெனக் கணவற் காணாது”

(குறுந்தொகை. கடுக)

“சிறுபுன் புறவொடு சிற்றெழால் சீறும்

நெறியரும் நீள் சுரத்து.”

(திணைமொழி. கடு)

“புன்புற எருவைப் பெடைபுணர் சேவல்

குடமி எழாலொடு கொண்டு கிழக்கிழிய” (பதிற்று, ஈசு: கூ.க0)

“நிழலறு நனந்தலை எழால்எறு குறித்த”

(அகம். க0க)

எனப் பல நூல்நிலும் இப்பறவை சொல்லப்படுகின்றது. தொல் காப்பிய மரபியலில் எழால்-புல்லூறு எனக் கூறப்படுகின்றது. தற்காலத்தில் இதைவல்லூறு என்றும் ராஜாளி என்றும் அழைக்கின்றனர். இப்பறவை செங்குத்தாக மேலெழும்பிப் பறந்து பின்னர் துடுமெனப் பாய்ந்து விண்ணிலேயே பிறப்பறைகளைக் கால்களால் பிடித்துக் கொன்று உண்ணும் கொடிய பழக்கத்தை உடையது. ‘புள்ளூறு’ என்பதே இதற்குப் பொருத்தமான பெயர். இதைப்போல மிக உயரமாகவும் செங்குத்தாகவும் மேலெழும்பிப்

பறக்கும் பறவைகள் மிகச் சில. இதை எண்ணியே பழந்தமிழர் இசையில் மேலெழும்பி (உச்சஸ்தாயியில்)ப் பாடுதற்கு ‘எழால்’ என்று பெயரிட்டனர் எனக் கருதலாம். ‘எழு’ என்ற மூலச் சொல்லின் வழிவந்ததே ‘எழால்’ என்ற சொல்லும். இதே இனப் பறவையான ஃபால்கன் (Falcon) ஆங்கில நாட்டில் உளது. இப்பறவை மேலேபறக்கும் உயரத்தைக் குறிக்கும் ஆங்கிலச்சொல் (Pitch) என்பதே, அந்நாட்டு இசையிலும் ‘மேலெழுநிலை’ (உச்சஸ்தாயி)யைக் குறித்து வருகின்றது. தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் இப்பறவைக்கும் இசைக்கும் தொடர்பு காட்டிவரும் சொல்லொற்றுமை மிகவும் வியப்புக்குரியது. ஐரோப்பிய நாடுகளில் முயல் முதலிய சிறு விலங்குகளையும் பறவைகளையும் வேட்டையாட இப்பறவை பழக்கப் படுத்தப்பட்டது. இப்பறவைகளை அரசர்களும் உயர்குலப் பெண்களும் தங்கள் பொழுது போக்குக்காகப் போற்றி வந்தனர். இதை ஒருகலை (Falconry) யாகவே மதித்துவந்தனர். கி. மு. 600-ல் இப்பறவை இந்தியாவிலும் வளர்க்கப்பட்டதென்பதற்குப் போதிய சான்றுகள் உள்ளன. தமிழ் நூல்களில் இப்பறவையை வேட்டையாடப் பயன்படுத்தினதைக் குறித்துவரும் இடங்கள் ஒன்றுமில்லை. ஆயினும் பிற்காலத்திய ஏட்டுச் சுவடியாக உள்ள ‘கருணீகர் புராணம்’ என்ற நூலின்மூலம் இப்பறவை வேட்டையாடப் பயன்படுத்தப்பட்டது என்பது தெரிய வருகின்றது. சென்னியச் சோழன் என்பவன் வேட்டையாடுவதை விளக்கமாகக் கூறும் பாடலில் இக்குறிப்பு வருகின்றது.

“கட்டியே வலையொழுங்காய்க் கயிறதாம் கண்ணிசேர்த்தும்
 வெட்டியே முட்கடன்னை வெளிதெரி வழியடைத்தும்
 மட்டிலாப் பதங்கமான மாளவே வேட்டைக்காரர்
 விட்டனர் வல்லாறுதன்னை வீழ்ந்திடப் பறவைதானே”

மேற்காட்டிய வரிகளில், பறவைகளை வேட்டையாட வல்லாறு பயன்பட்டது தெரியவருகின்றது.

கிரேக்கர்களும் ரோமர்களும் குறிப்பிட்ட காலங்களில் நாடுவிட்டு நாடுபோகும் பறவைகளைப்பற்றி (Migratory Birds) அறிந்திருந்தனர். தற்போதுகூட இப்பறவைகளைப் பற்றி ஆராய்ந்து அறிந்தது மிகவும் குறைவே. மணிமேகலையில் வரும் “பறவை பயன்றுய்த் துறைபதி நீங்கா” என்றவரி இப்பறவைகளையே குறிப்பதாகத் தெரிகின்றது.

மற்றும் தமிழ் நூல்களில் கூறப்படும் அசுணமா, எண்கால் வருடை, பேரண்டப்பறவை, ஆளி ஆகிய அரிய உயிர்களைப் பற்றித் தற்பொழுது ஒன்றும் தெரியவில்லை. பிற்காலத்தில் பல்

ல்வ அரசர்கள் காலத்தில் 'காண்டாமிருகம்' பட்டயத்தில் கூறப்படுகின்றது. கூரம்பட்டயம் இதைக் கூறுகின்றது. சீவகசிந்தாமணி 930-ம் பாட்டு காரன்னத்தைப் பற்றிக் கூறுகின்றது. பெரும்பாணாற்றுப்படை உரையில் 'காரன்னமுண்மையின்' என்று நச்சினூர்க்கினியர் எழுதியுள்ளார். கருப்புநிற முள்ள அன்னம் ஒரு புராணக்கதையென்று பலரும் கருதிவந்தனர். ஆனால் ஆஸ்திரேலியாவில் இது சில காலத்திற்குமுன் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. முதல் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்து வந்த ஜாவனல் என்ற கிரேக்கக்கவி காரன்னத்தைப்பற்றி எழுதியுள்ளார். காரன்னம் தமிழ்நாட்டில் இருந்திருக்கலாம். (இதுகாலை, சென்னை உயிர்ப் பொருட்காட்சிச்சாலையில் இரு காரன்னங்கள் மேல்நாட்டிலிருந்து கொணர்ந்து வைத்துள்ளனர்.) அல்லது அதைப்பற்றிப் பிறநாட்டு வழித்தொரிந்திருக்கலாம். செம்மயிருடைய எலியின் தோலிலிருந்து ஆடைசெய்தனர் என்பதைச் சீவகசிந்தாமணியிலிருந்து உணருகிறோம். இந்தச் செம்மயிருடைய எலி இருந்திருக்கலாம், பின்னர் மறைந்திருக்கலாம் என்பதற்குச் சான்றுகள் உள. வடகரோலினாவில் இப்பொழுது கூட 'சின்ச்சில்லா' (Chinchilla) என்றொரு எலிபோன்ற தொரு விலங்கு உளது. உலகிலே மிகவும் விலைபொருந்திய தோல் இந்த எலியிடமிருந்து பெறப்படுகிறது. இதுபோன்ற தொரு எலி தமிழ்நாட்டில் பழங்காலத்தில் இருந்திருக்கலாம். கலித்தொகையில் 'சிம்புள்' என்றதொரு விலங்கு கூறப்படுகிறது. எட்டுக் கால்களும், இரண்டு தலைகளும், வட்டமான கண்களும், வளைந்த எயிறுகளும் உடையதென்று கூறப்படுகின்றது. சிம்புள், எண்கால்வருடை போன்ற உயிர்கள், மிகமிகப் பழங்காலத்து உயிர்களைப்பற்றி நம்முன்னோர் செவிவழி அறிந்த செய்திகளாக இருக்கலாம். புராணங்களில் கூறப்படும் சில நம்பமுடியாத உயிர்கள் மிகமிகப் பழங்காலத்தவை என்று உயிர்நூல் வல்லுநர் கருதுகின்றனர். ஒற்றை மருப்புக்குதிரை (யூபம்) (Unicorn) இருந்ததாகப் புராணங்கள் கூறும். ஒரு கொம்புடைய அத்தகைய விலங்கு மிகப் பழங்காலத்தில் இருந்ததாகவே அறிவியலார் கருதுகின்றனர். நம்பமுடியாத பல உயிர்கள் ஆஸ்திரேலியாவில் உள. அதுபோல் சில உயிர்கள் தமிழ்நாட்டிலும் இருந்தன. பின்னர் அழிந்தன எனக் கருதுவது மிகையன்று.

செய்திகளும் குறிப்புக்களும்

பட்டம் வழங்கல்

தூத்துக்குடி சைவசித்தாந்த சபையினரால் சித்தாந்தப் பேராசிரியர் திரு. ந. சிவகுருநாதபிள்ளை அவர்களின் எண்பதாவது ஆண்டுப் பிறப்பு நாளை முன்னிட்டு நிகழும் நந்தன ஆண்டு ஆடித்திங்கள் பத்தாம் நாள் (25-7-1952) கூட்டப்பெற்ற பேரவையில் இதன் அடியிற் கண்டவண்ணம் பட்டங்கள் வழங்கப்பெற்றன :

க. சிவத்திரு. வித்துவான் மகாலிங்கத் தம்பிரான் சுவாமிகள், இளவரசு திருப்பனந்தாள் ஆதீனம். — சித்தாந்த ஞானமாதவர்.

உ. சிவத்திரு. சோமசுந்தரத் தம்பிரான் சுவாமிகள் திருவடி ஆதீனம். — சித்தாந்த ஞானதீபம்.

ங. திருவாளர் டாக்டர், மு. வரதராசனார் அவர்கள் தலைமைத் தமிழாசிரியர், பச்சையப்பன் கல்லூரி, சென்னை. — சித்தாந்த பண்டிதமணி.

ச. திருவாளர், அ. ச. ஞானசம்பந்தம் M. A. அவர்கள் தமிழாசிரியர் பச்சையப்பன் கல்லூரி, சென்னை. — சித்தாந்த ஒளிமணி.

ரு. திருவாளர். K. சீவராமன் M. A. அவர்கள் சைவ சித்தாந்தத் தத்துவ விரிவுரையாளர், காசி சர்வகலாசாலை, காசி. — சித்தாந்த வித்தியா சீரோன்மணி.

சு. திருவாளர், S. நடேசபிள்ளை B. A., B. L. அவர்கள் தபால் தந்தித்துறை அமைச்சர், கொழும்பு. — சித்தாந்தப் பெருங்காவலர்

எ. *திருவாளர், வ. சுப்பையாபிள்ளை அவர்கள், ஆட்சிப் பொறுப்பாளர், திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிட்டெட், திருநெல்வேலி. — சித்தாந்தக் காவலர்

அ. திருவாளர் K. அரங்கசாமி முதலியார் அவர்கள், டிப்டி கலெக்டர் (ரிடையர்ட்), செயலாளர், சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம், சென்னை. — சித்தாந்தப் புரவலர்.

கூ. திருமதி K. A. ஆதீலட்சுமி அம்மையார் அவர்கள் சென்னை. — சித்தாந்த பண்டிதை.

கஓ. திருவாளர் வித்துவான். வை. தஞ்சீதபாதம் பிள்ளை அவர்கள் உதவி ஆசிரியர், சித்தாந்தம், சென்னை. — சித்தாந்தப் பெரும்புலவர்.

கக. திருவாளர் சிவம். கருணாலய பாண்டியன் அவர்கள் பண்டிதர் விவேகானந்த சபை, கொழும்பு. — சித்தாந்த பண்டித சிகாமணி.

கஉ. திருவாளர் வீர. சீவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் குலசேகரன் பட்டினம். — சித்தாந்தச் சோல்மணி.

* செந்தமிழ்ச்செல்விப் பதிப்பாளர் திரு. வ. சுப்பையாபிள்ளை அவர்கள் பட்டமில்லாமலே தொண்டு செய்ய விரும்புகின்றவராதலின், தமக்கு வழங்கிய “சித்தாந்தக் காவலர்” என்னும் பட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பது அன்பொடு தெரிவிக்கலாயிற்று.

கந. திருவாளர், உ. ராம. மே. சுப. சேவு. அ. அண்ணாமலைச் செட்டியார் அவர்கள். B. Com., தேவகோட்டை, — சித்தாந்த அருட்செம்மல்

கசு. திருவாளர் புலவர் கி. கரு. ராம. சோம. இராமநாதன் செட்டியார் அவர்கள் தேவகோட்டை, சித்தாந்தப் பாவலர்.

கரு. திருமதி. சி. பிருந்தா தேவியார் அவர்கள், திருக்கோகர்ணம் புதுக்கோட்டை, — சித்தாந்தச் செல்வமணி.

கசு. திருவாளர், டாக்டர். இராவ்சாகிப் D. R. அண்ணாமலைப் பிள்ளை அவர்கள், திருக்குற்றாலம். — சித்தாந்த எழுத்தறி சீவமணி

கள. திருவாளர், துவாவதானம் ஆறுமுகம்பிள்ளை அவர்கள் சுசீந்தரம். சித்தாந்த அருங்கலை விநோதர்.

பூலாங்குறிச்சியில் அருள்நெறித் திருக்கூட்டம்

தமிழ்நாட்டின் அருள்நெறித் திருக்கூட்டத்துத் தலைவரும் திருவண்ணாமலை ஆதீன கர்த்தருமான மறைத்திரு. தெய்வசிகாமணி அருணாசல தேசிக பரமாசாரிய சுவாமியவர்கள் தலைமையில் 14-10-52-ஆம் நாள் அருள்நெறித் திருக்கூட்டத் துவக்கவிழா தொடங்கப்பெற்றது.

அதுகாலை அடிகளார், அருள் இன்ன தன்மைத்தென்றும், அன்பு இத்தகையதென்றும் யாவரும் உணருமாறு தெற்றென விளக்கிக்கூறி, இவ் அருள்நெறியே கடவுள் நெறி, அதனைப்பற்றி ஒழுகவேண்டுமென்றும், இச்சீரிய நெறியை நம் முன்னோர் கண்டு கடவுள் என்னும் ஒரு பொருள் உண்டென்று நம்பி வந்தார்கள் என்றும் திருவள்ளுவர் கருத்துரைகளையும் விளக்கிக் காட்டினார்கள்.

அதன்பின் பன்மொழிப் புலவர் திரு. தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார், மிக எளிமையான முறையில் கடவுள் உண்மையை விளக்கிப் பேசினார். பின்னர், சா. கணேசன் அவர்கள் திருக்கோவில் வழிபாட்டுமுறை, தத்துவம் முதலியன அஞ்ஞான்று மெய்ஞ்ஞானிகள் கண்ட உண்மை முடிவுகளையே இற்றைஞான்றை விஞ்ஞானிகள் கண்டுரைக்கின்றனர் என்பதைப் பல மேற்கோள்களுடன் விளக்கிக் கூறினார்.

பேரறிஞர், இரா. க. சண்முகஞ்செட்டியார் மணிவிழாவில் மகிழ்வுச் செய்தி

கொங்கு நாட்டில் உள்ள எல்லா மாவட்டங்களிலும் செந்தமிழ்க் கல்லூரி ஒன்றுகூட இல்லை. இக்குறையை நீக்க, 16-10-52-ல் கோவையிலுள்ள சில பெரியோர்கள் ஓர் கூட்டம்கூடி திருப்பேரூர்ச் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் மடத்தைச் சார்ந்து ஓர் செந்தமிழ்க் கல்லூரி நிறுவுவதென்று முடிவுசெய்து, அதற்கு வைப்பு நிதியாக ஒரு நூறாயிர ரூபாய் திரட்டுவதெனவும் முற்றுதல் செய்துள்ளனர். இம்முடிபினை மறைத்திரு. சாந்தலிங்கசுவாமிகள் திருமடத்து ஆலோசனைக் குழுவினரும் திருமடத்துத் தலைவரவர்களும் ஏற்றுக்கொண்டு இதனை அரசியல் தலைவர்கட்கு அறிவிப்பதாக முடிபு கொண்டனர்!

இதில் பங்கெடுத்துக் கொண்ட பெரியார்கள்: திரு. C. S. இரத்தினசபாபதி முதலியார், திரு. V. C. சுப்பையக் கவுண்டர், திரு. ஆர். கே. சண்முகஞ்செட்டியார், திரு. A. T. கிருஷ்ணசாமி முதலியார், திரு. C. M. இராமச்சந்திரன் செட்டியார் முதலியோராவர்.

இவ் அரிய செய்தி, திரு. ஆர். கே. சண்முகஞ் செட்டியாரவர்களின் மணிவிழா மகிழ்ச்சிக் கொண்டாட்டம் திருப்பேரூர்ப் பட்டிப்பெருமான் திருக்கோவிலில் நிகழ்ந்தபோது வெளியிடப்பெற்றது. இதைக் கேட்ட மக்கள் யாவரும் புது மகிழ் பூத்து இன்புற்றனர்.

இவ்விழாவில் பங்குகொண்ட செட்டிநாட்டரசர், முத்தையா செட்டியாரவர்கள் மகிழ்ந்து இக்கல்லூரியுடன் தமிழ்சைக் கல்லூரியும் சங்கமும் சேர்த்து நடத்துமாறு வேண்டினர். அவ்வாறே ஏற்றுக்கொண்டனர்.

இதுபோன்ற பல கல்லூரி தோன்றி நாட்டுக்கும் மொழிக்கும் நலம் பல நல்க வேண்டுகின்றோம்.

சென்னை மீது ஆந்திரர் உரிமைக்கு முதலமைச்சர் கண்டிப்பு

சென்னை மாநில முதலமைச்சர் இராஜாஜி அவர்கள் 24-10-52-ல் காரைக்குடி 'இந்து மதாபிமான சங்கப்' புதுக்கட்டிடத்தைத் திறந்துவைத்துப் பேசியபோது குறிப்பிட்டுரைத்ததாவது :

“சென்னை நகரில் மக்கள் தொகைக் கணக்குப்படி நூற்றுக்கு 68 பெயர்கள் தமிழும், 16 பெயர்கள் தெலுங்கும், ஏனைய 16 பெயர்கள் மற்றை மொழிகளும் பேசுகின்றவராவர். எனவே, இவ் அடிப்படையில் சென்னை நகரை ஆந்திரர்கள் கேட்பதற்கு உரிமையிலலை. ஒரு பொருளின்மீது ஒருவருக்கு யாதொரு உரிமையும் இல்லாதிருக்கையில், அதை அவர் வைத்திருந்தால் அது முடிவில் அவர்க்கு அழிவையே தரும். ஆந்திரர் மொழி உரிமையில் சென்னைநகரைக் கேட்கின்றனர். நான் முன்கூறியபடி தெலுங்கு பேசுவோர் பதினாறு பெயர்களே. இவர்கள் சென்னையைக் கேட்கக் கூடுமானால், கோயம்புத்தூரையும் கேட்கலாம். ஏனெனின், அங்கு நூற்றுக்கு 20 பெயர்கள் தெலுங்கு பேசுகின்றனர்” என்று நகைச்சுவை ததும்பப் பேசினார்.

பின்னரும் “இவ் ஆந்திரர்களுள் உண்மைபறிந்தவர்கள் சிலர் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் சென்னை நகரமின்றி ஆந்திர மாநிலம் பெற, எச்சரிக்கையோடு இருக்கின்றார்கள். ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் தனித்துப் போக விரும்பினால் அக்குடும்பத்திலுள்ள மற்றவர்களையும் தனித்தனி பிரிந்து போய்விடவேண்டுமெனக் கேட்கமுடியுமா? அது முறையற்ற செயலாகு” மென்று குறிப்பிட்டார்.

மூன்றாண்டுச் சிறுவன் நான்கு மொழி பேசும் வியப்பு

டில்லி பத்திரிகை நிருபர் ஒருவருடைய மூன்றகவையுள்ள புதல்வன் 'சந்தோஷ் ஓக்' என்பவன், நம் இந்தியநாட்டுக் குடியரசுத் தலைவர் இராசேந்திரப் பிரசாது அவர்கள் முன்னிலையில் ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம், இந்தி, மராத்தி ஆகிய நான்கு மொழிகளிலும் அவர்கள் வியக்குமாறு பேசினான். அதைக்கேட்ட இராசேந்திரபிரசாது அவர்கள் அவனை மெச்சி வாழ்த்துக் கூறினார்கள்.

நம் சைவசமயப் பெரியார்களான திருஞானசம்பந்தர், மெய்கண்ட தேவர் முறையே இளங்குழவிப் பருவத்தே தேவாரம் பாடியருளியதும் சித்தாந்த நுண்மையை விளக்கியருளியதும் பொய்ம்மையென்று கூறுவார்க்கு இதுபோன்ற உண்மைகள் எடுத்துக்காட்டாக இருப்பது இறைவன் திருவருளே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இச்செய்தி 24-10-52 'இந்து' நாளிதழில் 22-10-52-ல் நிகழ்ந்ததாக வெளிவந்துள்ளது.

இந்திய முதலமைச்சர் கூறும் எழுத்து மாற்றத்துக்கு மறுப்பு

19-10-52-ல் புதுடில்லியில் நிகழ்ந்த சாரணர் கூட்டம் ஒன்றில் பேசியபோது இந்தியநாட்டு முதலமைச்சர் நேரு அவர்கள் கூறியதாவது :

மாகாண மொழிகள் எல்லாம் 'தேவநாகரி' எழுத்துக்கள் மூலம் வழங்கப்பெறுமானால் மக்கள் இரண்டு அல்லது மூன்று மொழிகளை எளிதில் கற்றுக்கொள்ள இயலும் என்றும், தாம் ஒருமுறை அசாம் பகுதியில் சுற்றுச் செல்வாக வந்தபோது, தம்மை ஒரு சிறுவன் நேரிற் கண்டு, 'அசாம் மொழியைத் தேவநாகரி எழுத்து மூலம் பயிலலாமா?' என்று கேட்டாராம். அதற்கு நேரு அவர்கள் 'இது மிக நல்ல கருத்து' என்று கூறினாராம்.

தறிப்பு: நேரு அவர்கள் கூற்றுப்படி எல்லா மொழிகளின் எழுத்துக்களையெல்லாம், தேவநாகரி எழுத்தாக்கிப் பயின்றால் நல்லதென்பது, வடநாட்டு மொழிகளுக்கு ஏற்றதாக இருக்கலாம். ஆயினும், ஒவ்வோர் மொழிகளும் அவ்வாற நாட்டுப் பண்பாட்டையொட்டிக் குறியீடு செய்தவையே. அவைகட்கு ஓர் அமைப்பும் கருத்தும் உண்டு. எம் தமிழ் மொழி பண்டுதொட்டு இயற்கை நுட்பத்தோடும் அரிய கருத்தமைதியோடும் ஆக்கப்பட்ட செப்பமுடைய எழுத்துக்களைக்கொண்டு இயங்கும் சீர்மை கொண்டது; இவ்வெழுத்துக்களைக் கொண்டே ஏனைய எல்லா மொழிகளையும் எழுதிவிடலாமென்று ஒலி இலக்கண வல்லுநர் பா. வே. மாணிக்க நாயகர் அவர்கள் யாவருக்கும் தெள்ளத் தெளிய எடுத்துக் காட்டிய உண்மை. நேரு அவர்களோ அவர்க்கு மேற்பட்ட பிறரோ இயற்கைக்கொவ்வாதனவற்றை மொழிந்தால் 'நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டினும் குற்றம் குற்றமே' என மொழிந்த வீரத் தமிழன் வழிவந்த தமிழர்களால் ஏற்றுக்கோடல் சாலாது.

தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை அரசியலார் கைவிட்டனர்

தமிழ் எழுத்தைச் சீர்திருத்திப் பாடபுத்தகங்களை அமைக்கவேண்டுமென்று அரசினர் கொண்டிருந்த கொள்கையை அறவே விட்டுவிட்டதாக 9-8-52 நாளிதழ்களில் வெளிவந்துள்ளது. இது குறித்து நம் செல்வி இதழ்களில் முன்னரே பெருங்கிளர்ச்சி செய்து கட்டுரைகள் பல வரைந்துள்ளோம்; இச்செய்தி பெரிதும் மகிழ்வுக்குரியது.

தறிப்பு: எழுத்துச் சீர்திருத்தம் வேண்டாமென அறிக்கை வெளியிடச் செய்த நம் சென்னை மாநில முதலமைச்சர் இராஜாஜி அவர்களின் 'வருமுன்னர்க் காங்கும்' மதிநுட்பத்தைப் பாராட்டுகின்றோம்; வாழ்த்துகின்றோம்; மகிழ்கின்றோம்.

இந்நிலையில் 'விடுதலை' 'சுதேசமித்திரன்' ஆகிய நாளிதழ்கள் எழுத்துத் திருத்தத்தை விடாப்பிடியாகக் கொண்டொழுகி வெளியிட்டு வருவது வருந்தற்குரியது; தமிழ்மொழிக்குச் சீர்கேடு செய்வது; பழந்தமிழ் தூல்சனோடு மக்கள் தொடர்பு கொள்ளாமல் மறைக்கும் இருள் திரையாக உள்ளதென வற்புறுத்திக் கூறுகின்றோம்.

ஆட்சிமொழி மாநாடு

நம் தமிழர்க்கு மிக நெருக்கடியான காலம் இது. நாம் நாடு மொழி இனம் ஆகிய மூன்றையும் விடாமல் பாதுகாக்க வேண்டுவது இன்றிமையாகக் கடப்பாடாகும்.

சென்னைமாநிலத்தை ஒரு மொழியாகிய நம் தமிழ்மொழி கொண்டு ஆட்சி செலுத்துதல் வேண்டும். அதனால் நாமும் மொழியும் இனமும் மேம்பாடெய்தும். ஆகவே நாம் உடனடியாக ஆட்சிமொழி மாநாடு நடத்தி நாட்டிடை அரசியல் முறை யாவும் தமிழ்மொழியிலேயே நடைபெறுவித்தல் வேண்டும்.

நம் மந்திரியவர்கள் சென்னைநகரம் தமிழர்க்கே உரிமையுடைத்தென மக்கள் மொழி அடிப்படையில் பல கூட்டங்களில் நன்கு வற்புறுத்திக் கூறியுள்ளார்கள். அதுவும் இதில் மற்றொரு பக்கத்தில் வெளியிட உள்ளோம்.

இவர்கள் இதுகாலை நமக்கு முதல் மந்திரியாக அமைந்திருப்பது, தமிழராகிய நமக்கு நற்பேறே. இவர்கள் காலத்திலேயே நம் தமிழ் மொழியை ஆட்சிக்குக் கொண்டுவந்து அரசியல் நடத்துதலே நன்று; சிறப்புமாகும். ஆகலின், ஆந்திரர் சென்னைநகர் தமக்கு யாதோர் உரிமையின்றி இருந்தும் உரிமை கொண்டாடிக்கொண்டு 'மதராஸ் மனதே' என உரிமையாகக் கேட்பது, நாம் சென்னையை மட்டும் உரிமையாகக் கொண்டு திருப்பதிப் பகுதிகளை விட்டுவிடுவோமென்ற உட்கிடை கொண்டேயாம். நமக்கு எல்லையாகத் தொன்றுதொட்டுள்ளது திருவேங்கடமே ஆகவே, நாம் திருவேங்கடம்வரை நமக்குரிமை கொண்டு போராடி வெற்றிகொள்ள முயல்வது நம் குறிக்கோள், கடமையென்பதை உணர்ந்து உடனடியாக இதனடியிற் கண்டவாறு தீர்மானங்கள் செய்து முதலமைச்சரவர்கட்கு (செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டை, சென்னை) படி அனுப்புமாறு வேண்டுகிறோம். ஆட்சிமொழி மாநாட்டைப் பற்றிய விளக்கங்களை இதில் முன் பக்கங்களில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

தீர்மானங்கள்

(க) தமிழ்நாட்டை உடனே திருப்பதி வரையிலிருந்து தெற்கே கன்னியாகுமரிவரை ஒன்றாகத் தனி நாடாக்கித் தாமே உடனடியாக முன்னின்று முடித்துத்தரும்படி சென்னை முதல் மந்திரியார் அவர்களை வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

(உ) தமிழ்நாடு முழுவதும் உடனடியாகத் தமிழிலேயே ஆட்சி நடைபெறுமாறு ஏற்பாடு செய்யும்படி சென்னை முதல் மந்திரியாரவர்களை வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

(ங) வட வேங்கடத்திற் கூடத் தமக்குச் சிறிதும் உரிமையில்லா திருந்தும் சென்னை நகரைத் தமக்கு உரிமை கொண்டாடிக் கிளர்ச்சி செய்தால் வட வேங்கடம் வரையிலும் தம் உரிமையைத் தமிழ் மக்கள் கவனியாமல் சென்னை நகரளவில் நின்று விடுவார்கள் என்று கேட்ட எண்ணத்துடன் சூழ்ச்சி செய்து ஆந்திரத் தலைவர்கள் செய்யும் பேராசைக் கிளர்ச்சியை இக் கூட்டம் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறது.

தமிழ்இசைச் சங்கக் கட்டிடத் திறப்பு

சென்னையில் தமிழிசைச் சங்கத்தின் புதுக்கட்டிடத் திறப்புவிழா 31-10-52 காலையில் நிகழ்வுற்றது.

பல்லாண்டுகளாகத் தமிழ்இசை, இசையென்னும் பெயரால் இருந்ததே யன்றித் தமிழ்இசை இல்லாதிருந்தது. இசைவாணர்கள் தெலுங்கில் இயற்றிய தியாகராசய்யர் பாடல்களைப் பாடுவார்களே தவிர, தமிழ்ப் பாட்டு பாடுவதில்லை. அதில் அருவருப்புங்கொண்டிருந்தனர். இம் மாறுபட்ட கொள்கைகளை ஒழித்துக்கட்ட முன்வந்த பெரியார்கள் செட்டி நாட்டு வேந்தர் ராசா சர். அண்ணாமலை செட்டியார், வீரத்திரு. ஆர். கே. சண்முகஞ்செட்டியார் ஆகிய இருவருமே ஆவர். இவர்களின் குறிக்கோளினால் தமிழிசை உருப்பெற்று வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றது.

அதற்கென இசைப்பெரு மன்றமும் 'எஸ்பிஎனேட்' கோட்டை புகை வண்டி நிலையத்துக்கு அருகில் எழரை இலட்ச ரூபா செலவில் கட்டப் பெற்றுக் குடி புகுதல் விழாவும் நிகழ்ந்துள்ளது பெருமகிழ்வுக் குரியதே. இம்மன்றத்துக்கு 'அண்ணாமலை மண்டபம்' என்ற பெயர் சூட்டியதும் பொருத்தமானதே.

இப்பெயர் கொண்டு விளங்கும் இம்மன்றம், தமிழிசையைத் தமிழ் நாடெங்கணுமன்றி கடல் கடந்தும் தன் இசைமையைப் பரப்பித் தமிழின் இசையைவளர்த்து நின்று நிலவுமாக.

நாட்டுமொழியில் தந்தி

26-10-1952 இலக்கையின் நாட்டு (தேசிய) மொழிகளாகிய தமிழ் சிங்களம் இரண்டிலும் ஆட்சித்துறை அலுவல்கள் அனைத்தும் உடன் நடத்த துவங்கவேண்டும் என்பது தாய்நாடு தாய்மொழிப் பற்றுடையார் எல்லாரும் வேற்றுமையின்றி ஒப்புக்கொள்ளும் நற்செய்தியாகும். இதன் அடிப்படை அறிகுறியே நேற்றுக் கொழும்பு, தந்தித்துறையில் 'தமிழ் லர், சிங்களத்திலும்' இனி எல்லாரும் தந்தி கொடுப்பதற்கு வாய்ப்பாகப் போஸ்ட் மாஸ்டர் செனரல் தபால் தகவல் துறை அமைச்சர் திரு. எஸ். நடேசனுக்கு ஒரு தமிழ்த் தந்தியைக் கொடுத்துள்ளார்.

பலவேறு தபால் நிலையங்களிலிருந்தும் பலவேறு மாந்தர் கொடுத்த தந்திகளும் பெற்று வெளியாயின.

திறப்பு: வல்விரைவில் நம் தமிழகத்தின் ஆட்சிமொழியாக அருந் தமிழ் நிலைபெறவும் எல்லாத் துறையிலும் தமிழே திகழவும், தந்தியும் தமிழிலேயே வழங்கி வரவும் நேருமென எதிர்பார்க்கின்றோம். தமிழர்கள் அனைவரும் வீறுடன் விடாமுயற்சி செய்து வெற்றிகாண விழைகின்றனம்.

திருநெல்வேலித், தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்

கழகத்திற்காக, சென்னை 2-140, பிராட்வே,

அப்பர் அச்சகத்தில், திரு. வ. சுப்பையா அவர்களால்

அச்சிட்டு வெளியிடப்பெற்றது. ஆசிரியர்: வ. சுப்பையா.